

Komu: Okresní soud Česká Lípa
Věc: žádost dle 106/1999 Sb.

30 Si 59 / 2019

Dobrý den,

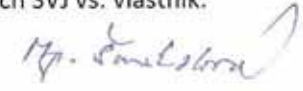
žádám tímto o anonymizované rozsudky/konečná usnesení/nebo jakýkoliv verdikt v následující věci:

38 C 65 / 2016
36 C 317/2016
39 C 279 / 2011

Děkuji.

Pokud něco z toho nebude možno dodat, spokojím se s tím, co dodat lze (a zbytek později) a zdůvodněním (odkaz na zákon, paragraf, odstavec), proč něco poskytnout nelze, děkuji za pochopení.

Věci potřebuji k nastudování, jakým způsobem rozhodují soudy záležitostech SVJ vs. vlastníků.

Viděl - přiděluji k vyřízení :

V České Lípě dne 18.2.2019
Předseda okr. soudu

Pro případ mimořádně rozsáhlého vyhledávání informací, kdy budete požadovat po mě úhradu za anonymizaci, pak doplňuji o 1) až 8):

- 1) Kolik žádostí o poskytnutí jednotlivých výše specifikovaných rozsudků soud k dnešnímu dni eviduje?
 - 2) Kolika žádostem vyhověl a předmětný rozsudek poskytl?
 - 3) V kolika případech soud vyzval k úhradě nákladů dle § 17 zákona, které plynou z mimořádně rozsáhlého vyhledávání informací spočívajícím v anonymizaci rozsudku?
 - 4) Kolik žadatelů tyto náklady uhradilo?
 - 5) V kolika případech soud vyzval k úhradě nákladů dle § 17 zákona, které plynou z mimořádně rozsáhlého vyhledávání informací spočívajícím v anonymizaci rozsudku, poté, co byla informace poprvé poskytnuta?
 - 6) Kolik činí celková částka, kterou soud vybral jako úhradu nákladů plynoucích z mimořádně rozsáhlého vyhledávání informací spočívajícím v anonymizaci rozsudku?
 - 7) Kolik činí celková částka, kterou soud vybral jako úhradu nákladů plynoucích z mimořádně rozsáhlého vyhledávání informací spočívajícím v anonymizaci rozsudku, poté, co byla informace poprvé poskytnuta?
 - 8) Kdy a jakým způsobem byla požadovaná informace zveřejněna dle § 5 odst. 3 zákona, a na jaké internetové adrese?
-

Záznam o ověření elektronického podání doručeného na elektronickou podatelnu: Okresní soud v České Lípě

dle vyhlášky 259/2012 Sb.

Pořadové číslo zprávy: 7690 / 2019 Ev. číslo: cd0a7a44-4887-4d58-a20e-8ec423e6f24e
 Druh podání: Datová zpráva z ISDS ID zprávy: 648969670
 Věc: žádost dle 106

Odesílatel:

ID schránky: [redacted] Typ datové schránky: [redacted]
 Osoba: [redacted] Adresa: [redacted]

Dodáno do DS dne: 14.02.2019 19:46:30 **Odesláno do DS dne:** 14.02.2019 19:46:30

Č.j. příjemce: Č.j. odesílatele:
 Sp.zn. příjemce: Sp.zn. odesílatele:
 Lhůta končí: K rukám: Ne
 Číslo zákona: Paragraf v zákoně: Odstavec paragrafu: Písmeno v paragrafu:

Ověření obálky:

Podpis je platný

Podepsal: Informační systém datových schránek - produkční prostředí Vystavil: PostSignum Qualified CA 2

Sériové číslo certifikátu: [redacted] Platnost: 19.12.2018 - 08.01.2020

Antivirový test: Proběhl v systému ISDS Obsah podání: OK

Elektronický podpis: Platný Časové razítko: Platné (připojeno 14.02.2019 19:46:30)

Certifikát: Ověřeno na základě CRL z 14.02.2019 17:20:11

Datum a čas autom. ověření: 14.02.2019 19:48:34

Počet podaných příloh: 1

Číslo přílohy	Výsledek	Název příl. CRL	Identifikace podepisující osoby	Identifikace vystavitele certifikátu	T	U	K	P	R	A	C	V
1		zadost o rozsudky - Okresní soud Česká Lípa.pdf										
Podpis není připojen (žádný podpis).					A	N	N					

Čas ověření příloh: 14.02.2019 19:48:34 Ověření příloh: ověřováno automaticky

Vysvětlení stavů při ověření příloh (vztaheno vždy k datu a času dodání):

Stav "?" znamená, že systém tuto operaci ještě neprovedl, ale provedena bude
 Stav "-" znamená, že systém tuto operaci neprovádí
 Stav "!" znamená, že systém tuto operaci nemůže provést
 Stav "*" znamená, že bylo ověřeno proti CRL z uvedeného data.

	Technické parametry ¹ :	A=spĺňuje	N=nespĺňuje
U	Uznávaný elektronický podpis / značka:	A=připojen	N=nepřipojen
K	Kvalifikované časové razítko:	A=připojeno	N=nepřipojeno
P	Uznáv. el. podpis kvalif. certifikát (platnost):	A=platný	N=neplatný
R	Kvalifikované časové razítko (platnost):	A=platné	N=neplatné
A	Akreditovaný poskytovatel certifik. služeb ² :	A=ano	N=ne
C	Kvalifikované časové razítko:	A=platné	N=neplatné
V	Vytvořeno před zneplatněním certifikátu:	A=ano	N=ne

¹ Technické parametry - velikost, formát, škodlivý kód.

² Stav "Z"(Zahraniční) = certifikát není od české certifikační autority

Kontrola podpisů a razítek byla provedena na základě CRL seznamů platných k datu a času ověření datové zprávy.

OKRESNÍ SOUD V ČESKÉ LÍPĚ

Děčínská 390, PSČ: 470 52

Telefon: 487 072 111

Identifikátor Datové Schránky: 9ddabq5

E-mail: podatelna@osoud.cli.justice.cz

IČO 024 821

V České Lípě 26. února 2019

30SI 59/2019

K Vašemu dotazu zasíláme všechna rozhodnutí dle Vaší žádosti v anonymizované podobě.

Mgr. Ing. Ivana Šmakalová v.r.
místopředsedkyně soudu

Příl: 3x

Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. Zuzana Koppanová

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v České Lípě rozhodl samosoudkyní Mgr. Alenou Turaiovou ve věci žalobce **Společenství vlastníků jednotek domu čp. 1829-1831**, IČ: 25497430, se sídlem Větrná 1831, 470 01 Česká Lípa, zast. JUDr. Jarmilou Holovčákovou, advokátkou, se sídlem Arbesova 400, 470 01 Česká Lípa, proti žalovaným [REDACTED]

o zaplacení částky 52.764 Kč s příslušenstvím, pro zmeškání

t a k t o :

I. Žalovaní 1. a 2. jsou povinni zaplatit žalobci částku 52.764 Kč, zákonný úrok z prodlení ve výši 8,05% ročně
z částky 1.414 Kč za dobu od 1.2.2014 do zaplacení,
z částky 2.038 Kč za dobu od 1.3.2014 do zaplacení,
z částky 2.038 Kč za dobu od 1.4.2014 do zaplacení,
z částky 2.038 Kč za dobu od 1.5.2014 do zaplacení,
z částky 2.038 Kč za dobu od 1.6.2014 do zaplacení,
z částky 2.038 Kč za dobu od 1.7.2014 do zaplacení,
z částky 2.038 Kč za dobu od 1.8.2014 do zaplacení,
z částky 2.038 Kč za dobu od 1.9.2014 do zaplacení,
z částky 2.038 Kč za dobu od 1.10.2014 do zaplacení,
z částky 2.038 Kč za dobu od 1.11.2014 do zaplacení,
z částky 2.038 Kč za dobu od 1.12.2014 do zaplacení,
z částky 2.038 Kč za dobu od 1.1.2015 do zaplacení,
z částky 2.038 Kč za dobu od 1.2.2015 do zaplacení,
z částky 2.038 Kč za dobu od 1.3.2015 do zaplacení,
z částky 2.038 Kč za dobu od 1.4.2015 do zaplacení,
z částky 2.038 Kč za dobu od 1.5.2015 do zaplacení,
z částky 2.038 Kč za dobu od 1.6.2015 do zaplacení,

z částky 2.038 Kč za dobu od 1.7.2015 do zaplacení,
z částky 2.038 Kč za dobu od 1.8.2015 do zaplacení,
z částky 2.038 Kč za dobu od 1.9.2015 do zaplacení,
z částky 2.038 Kč za dobu od 1.10.2015 do zaplacení,
z částky 2.038 Kč za dobu od 1.11.2015 do zaplacení,
z částky 2.038 Kč za dobu od 1.12.2015 do zaplacení,
z částky 2.038 Kč za dobu od 1.1.2016 do zaplacení,
z částky 4.476 Kč za dobu od 14.5.2016 do zaplacení,
vše do tří dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

II. Žalovaní 1. a 2. jsou povinni nahradit žalobci náklady řízení ve výši 15.417 Kč do 3 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí, k rukám zástupkyně žalobce JUDr. Jarmily Holovčákové, advokátky se sídlem Arbesova 400, 470 01 Česká Lípa.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou v této věci, podanou dne 29.12.2016, domáhal se žalobce po 1. a 2. žalovaných zaplacení částky 52.764 Kč s příslušenstvím s následujícím tvrzením. Žalovaní jsou vlastníky bytové jednotky č. ■ v domě čp. ■ v České Lípě. Žalobce (společenství vlastníků jednotek v dotyčném domě, dále také jen SVJ) stanovil předpis plateb do fondu oprav a předpis zálohových plateb za dodávku vody, tepla, elektřiny pro osvětlení společných prostor, a to pro rok 2014 evidenčním listem platným od 1.1.2013 ve výši celkem 3.038 Kč měsíčně, z nichž záloha na vodu činila 489 Kč, záloha na teplo činila 500 Kč, záloha na spotřebu společné elektřiny činila 11 Kč a příspěvek do fondu oprav činil 2.038 Kč. Žalovaní platili měsíčně na účet žalobce částku vždy 1.000 Kč, z níž žalobce započtl 489 Kč na zálohu za dodávku vody, 11 Kč na zálohu za dodávku elektřiny k osvětlení společných prostor a 500 Kč na zálohu za dodávku tepla. Podle evidenčního listu a faktických plateb žalovaných platili takto žalovaní žalobci o 2.038 Kč méně, než jim ukládal předpis plateb stanovený žalobcem, přičemž ohledně částky 2.038 Kč šlo o nezaplacený příspěvek do fondu oprav. Za rok 2014 neuhradili žalovaní žalobci všechny stanovené platby příspěvku do fondu oprav ve výši celkem 24.456 Kč.

Dále za rok 2014 podle vyúčtování záloh a skutečných nákladů na plnění poskytovaná s užíváním daného bytu ze dne 25.3.2015 činil skutečný náklad na měřené teplo 8.221 Kč, žalovaní měli zaplaceno na zálohách 6.000 Kč, za teplo jim tedy vznikl nedoplatek ve výši 2.221 Kč. Na zálohách za dodávku elektřiny k osvětlení společných prostor žalovaní zaplatili 132 Kč, skutečný náklad na dodávku této elektřiny činil 369 Kč. Na zálohách za dodávku vody a stočné zaplatili žalovaní 5.868 Kč, skutečný náklad činil 2.038 Kč, zde tedy vznikl žalovaným vůči žalobci přeplatek ve výši 3.830 Kč. Tento přeplatek žalobce použil na úhradu nedoplatku za teplo, elektřinu společných prostor, na náklady vyhotovení vyúčtování ceny služeb a na zaplacení vodoměru. Celkově žalovaným zůstal přeplatek na zálohových platbách za služby za rok 2014 ve výši 624 Kč, který žalobce započtl na jejich dluh na příspěvku do fondu oprav, konkrétně na platbu příspěvku splatnou za leden 2014. Za rok 2014 žalovaní proto dluží žalobci částku 23.832 Kč z titulu příspěvku do fondu oprav SVJ. Žalobce požadoval zaplatit uvedenou dlužnou částku spolu se zákonným úrokem z prodlení z jednotlivých dlužných měsíčních plateb příspěvku, a to s odkazem na čl. IX. stanov SVJ, kde je stanovena splatnost předepsaných plateb (příspěvku do fondu oprav a záloh na plnění poskytovaná s užíváním bytu) měsíčně, jak bylo rozhodnuto shromážděním SVJ.

Pro rok 2015 žalobce stanovil předpis plateb do fondu oprav a předpis zálohových plateb na dodávku vody, tepla, elektřiny pro osvětlení společných prostor tímž evidencním listem platným od 1.1.2013 ve výši celkem 3.038 Kč měsíčně, z níž záloha na vodu činila 489 Kč, záloha na teplo činila 500 Kč, záloha na spotřebu společné elektřiny činila 11 Kč a příspěvek do fondu oprav činil 2.038 Kč. Žalovaní platili měsíčně na účet žalobce částku vždy 1.000 Kč, z níž žalobce započítal 489 Kč na zálohu za dodávku vody, 11 Kč na zálohu za dodávku elektřiny k osvětlení společných prostor a 500 Kč na zálohu za dodávku tepla. Podle evidenčního listu a faktických plateb žalovaných platili žalovaní žalobci o 2.038 Kč méně, než jim ukládal předpis plateb stanovený žalobcem, přičemž ohledně částky 2.038 Kč šlo o nezaplacený příspěvek do fondu oprav. Za rok 2015 dluží žalovaní žalobci všechny stanovené platby příspěvku do fondu oprav ve výši celkem 24.456 Kč.

Za rok 2015 podle vyúčtování záloh a skutečných nákladů na poskytování plnění spojených s užíváním daného bytu ze dne 20.4.2016 činil skutečný náklad na měřené teplo 10.237 Kč, žalovaní měli zaplacen na zálohách 6.000 Kč, za teplo jim tedy vznikl nedoplatek ve výši 4.237 Kč. Na zálohách za dodávku elektřiny k osvětlení společných prostor žalovaní zaplatili 132 Kč, skutečný náklad na dodávku této elektřiny činil 355 Kč, žalovaným tak vznikl nedoplatek ve výši 223 Kč. Na zálohách za dodávku vody a stočné zaplatili žalovaní 5.868 Kč, skutečný náklad činil 5.560 Kč, zde tedy vznikl žalovaným vůči žalobci přeplatek ve výši 308 Kč a tento přeplatek žalobce použil na úhradu nedoplatku za teplo, elektřinu společných prostor, dodávku vody a stočné. Celkově žalovaným vznikl nedoplatek na zálohových platbách za služby za rok 2015 ve výši 4.476 Kč, který žalovaní odmítli žalobci zaplatit. Za rok 2015 žalovaní dluží žalobci částku celkem 28.932 Kč z titulu příspěvku do fondu oprav SVJ a z titulu úhrad za služby spojené s užíváním bytu. Žalobce požadoval zaplatit uvedenou dlužnou částku spolu se zákonným úrokem z prodlení z jednotlivých dlužných měsíčních plateb příspěvku do fondu oprav a z částky dluhu plynoucího z vyúčtování cen služeb poskytovaných s užíváním bytu ve výši 4.476 Kč za dobu od 14.5.2016, kdy žalovaní svým dopisem odmítli žalobci částku podle vyúčtování za rok 2015 zaplatit.

Podle § 153b odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen o.s.ř.), zmešká-li žalovaný, kterému byly řádně doručeny do jeho vlastních rukou (§ 49) žaloba a předvolání k jednání, nejméně 10 dnů před dnem, kdy se jednání má konat, a který byl o následcích nedostavení se poučen, bez důvodné a včasné omluvy první jednání, které se ve věci konalo, a navrhne-li to žalobce, který se dostavil k jednání, pokládají se tvrzení žalobce obsažená v žalobě o skutkových okolnostech týkajících se sporu za nesporná a na tomto základě může soud rozhodnout o žalobě rozsudkem pro zmeškání.

První jednání v této věci se konalo dne 7.4.2017, dostavila se k němu právní zástupkyně žalobce, žalovaní 1. a 2. nikoliv, přičemž žaloba a předvolání k tomuto jednání jim byly doručeny do vlastních rukou v souladu s ustanovením § 49 odst. 2, 4 o.s.ř. (oboje dne 30.1.2017 2. žalované, dne 10.2.2017 1. žalovanému, oběma spolu s poučením o následcích nedostavení se k prvnímu jednání konanému ve věci bez včasné a důvodné omluvy), žalovaní svou neúčast u jednání neomluvili, nepožádali o odročení jednání, zástupkyně žalobce u jednání navrhla žalobě vyhovět postupem podle výše citovaného ustanovení o.s.ř.

Žalovaní ve věci (k žalobě) podali písemné vyjádření ze dne 30.1.2017, v němž namítli, že žaloba nezmiňuje jejich stanovisko k zaplacení předmětného dluhu, které současně připojili ke svého vyjádření vůči soudu. Namítali, že žalobce, resp. jeho právní zástupkyně, se nemůže v prosinci 2016 domáhat „nedoplatku na zálohových platbách“ z roku 2015, nýbrž může

požadovat úhradu částky doložené řádným vyúčtováním se započtením zaplacených záloh. Za vyúčtování záloh nelze považovat, že se pouze od požadovaných záloh odečtou zálohy zaplacené a rozdíl se nazve vymahatelným dluhem. Così jako vyúčtování služeb za rok 2015 bylo žalobcem žalovaným zasláno a žalovaní to se zásadními výhradami vrátili žalobci, přičemž toto je již rok bez reakce. Žalovaní dále uvedli, že žalobce nakládá a manipuluje se zaplacenými zálohami svévolně a tento postup nazývá vyúčtováním záloh. Žalobce si ze stanov SVJ účelově vybírá obecné citace, nezmiňuje, že platby do fondu oprav jsou zálohy, jejichž zůstatek se nevypořádává, nýbrž převádí do dalšího období. Žalobu označili žalovaní za žonglování s čísly, kdy dokonce při platbě zálohy 1.000 Kč vznikl přeplatek 624 Kč a ten byl započítán oproti dlužné částce na zálohách na opravy a udržování. Žalovaní navrhli toto řízení přerušit do doby rozhodnutí Vrchního soudu v Praze, který bude v jednom ze sporů mezi týmiž účastníky (týmž žalobcem a žalovanými) ohledně obdobného předmětu sporu výhledově rozhodovat. Žalovaní uvedli, necht' jim soud sdělí, zda s ohledem na toto jejich stanovisko ve věci nadále považuje jednání za nutné, a pokud ano, necht' jim sdělí, o čem bude chtít jednat, když z jimi předloženého stanoviska plyne, že není o čem jednat. Podle mínění žalovaných lze jednat pouze o obsahu vyúčtování, a protože toto neexistuje, žaloba se jim jeví předčasná a bezpředmětná.

Podle § 153b o.s.ř. soud žalobě vyhověl na základě skutkových tvrzení v žalobě uvedených, která se pokládají ve smyslu tohoto ustanovení za nesporná mezi účastníky řízení, nárok žalobce uplatnil v souladu s úpravou danou § 1180, § 1181 (příspěvek na správu domu a pozemku, zálohy na plnění poskytovaná s užíváním bytu), § 1970 (úrok z prodlení) zákona č. 89/2012 Sb., § 2 nařízení vlády č. 351/2013 Sb. (výše úroku z prodlení).

Podmínky pro vydání rozsudku pro zmeškání má soud v daném případě za splněné, neboť žalovaným byla doručena žaloba a předvolání k jednání ve lhůtě nejméně 10 dnů před termínem soudního jednání, byli poučeni o možnosti postupu soudu podle § 153b o.s.ř. v rámci úředního předvolání (v textu úředního formuláře použitého k předvolání k soudnímu jednání). Jednání se žalovaní nezúčastnili záměrně, neboť žaloba se jim jeví předčasná a bezpředmětná, namítali, že není o čem jednat. Obsah žaloby v této věci přitom podle názoru soudu uvádí dostatečně konkrétní tvrzení skutkového základu dostačujícího pro posouzení důvodnosti nároku žalobce na zaplacení dlužných částek od žalovaných, včetně výše jednotlivých dlužných plateb, splatnosti dílčích částek dluhu, příp. splatnosti příslušenství dluhu (zákonného úroku z prodlení).

Zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, v § 153b vytváří fikci, podle níž se v důsledku zmeškání žalovaného (žalovaných) ve smyslu jeho (jejich) nepřítomnosti u prvního jednání soudu konaného ve věci bez včasné a důvodné omluvy považují tvrzení uvedená v žalobě za nesporná, a to jako v tomto případě nehledě na písemné nesouhlasné stanovisko podané žalovanými v reakci na žalobu a na předvolání k jednání, soud pak na takto (podle § 153b o.s.ř.) procesní fikcí „zjištěný“ skutkový stav aplikuje příslušnou úpravu hmotného práva a může ve věci vydat rozsudek ve prospěch žalobce a v neprospěch žalovaných, pokud skutkový stav tvrzený žalobou odpovídá příslušné úpravě hmotného práva.

V tomto případě konkrétně žalobce uplatnil (podle tvrzení žaloby) důvodně nárok na zaplacení příspěvku do fondu oprav ve výši, jak tuto výši daného příspěvku stanovilo shromáždění SVJ, dále má žalobce nárok na placení záloh za služby poskytované s užíváním bytu, resp. po ročním vyúčtování zaplacených záloh a po zjištění skutečné výše nákladů na poskytovaná plnění má nárok na zaplacení celkového dluhu ve výši odpovídající skutečným nákladům vynaloženým na poskytování plnění, jak tyto náklady plynou z příslušného

vyúčtování (celkový dluh zde tvoří buď zálohy s připočtením nedoplatku, anebo zálohy po odečtení přeplatku – podle toho, zda vzhledem k placení záloh a skutečné výši nákladů vznikl přeplatek či nedoplatek). Zde žalobce oprávněně požadoval uhradit stanovený příspěvek do fondu oprav ve výši vždy 2.038 Kč měsíčně podle rozhodnutí příslušného orgánu SVJ, a to za roky 2014, 2015, na což žalovaní neprovedli podle žaloby žádnou úhradu, dále žalobce požadoval zaplatit dluh z vyúčtování plnění poskytovaných s užíváním bytu za rok 2015 (v roce 2014 dluh na těchto plněních nevznikl), kdy k tomu jsou v žalobě uvedena konkrétní tvrzení o zaplacených zálohách, o výši skutečných nákladů na poskytnutá plnění, o zjištění nedoplatku ve výši 4.476 Kč a o odmítnutí žalovaných zjištěný dluh v této výši zaplatit, z čehož žalobce dovodil u této dlužné částky prokazatelný počátek doby prodlení žalovaných s plněním.

Dokazování v řízení nebylo provedeno z výše uvedených důvodů, nýbrž soud žalobě vyhověl výše uvedeným procesním postupem podle § 153b o.s.ř., když z tvrzení žaloby vyplýval nárok žalobce na zaplacení dlužné částky a úroku z prodlení z dílčích částek dluhu.

Podle § 142 odst. 1, § 142a odst. 1, § 151 odst. 1, 2 o.s.ř., bylo žalovaným uloženo nahradit žalobci, ve věci procesně úspěšnému, náklady řízení sestávající z **2.639 Kč** za soudní poplatek a z nákladů právního zastoupení žalobce advokátkou, přiznaných v souladu s vyhláškou č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, ve znění pozdějších předpisů - §§ 1, 2, 7 bod 5., 11 odst. 1 písm. a), d), g), 13, 14a (3 x 3.220 Kč – odměna za tři úkony právní pomoci – převzetí a příprava zastoupení, podání žaloby, účast u jednání soudu dne 7.4.2017, celkem **9.660 Kč**, 3 x 300 Kč paušální náhrada za věcné výdaje spojené s úkony právní pomoci, celkem **900 Kč**, náhrada 21% DPH z odměny a paušálních náhrad ve výši **2.218 Kč**, náklady řízení ve výši celkem 15.417 Kč.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí je možné podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení prostřednictvím Okresního soudu v České Lípě ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci, písemně, dvojmo.

U odvolání proti rozsudku pro zmeškání jsou odvolacím důvodem jen vady uvedené v § 205 odst. 2 písmeno a) o.s.ř. a skutečnosti nebo důkazy, jimiž má být prokázáno, že nebyly splněny předpoklady pro jeho vydání (§153b o.s.ř.).

Zmešká-li žalovaný z omluvitelných důvodů první jednání ve věci, při němž byl vynesena rozsudek pro zmeškání, soud na návrh žalovaného tento rozsudek usnesením zruší a nařídí jednání. Takový návrh může účastník podat nejpozději do dne právní moci rozsudku pro zmeškání.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může se oprávněně domáhat soudního výkonu rozhodnutí nebo exekuce.

V České Lípě dne 7.4.2017

Mgr. Alena Turaiová v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Bc. Tereza Cingelová

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Jarmily Potužákové a soudkyně JUDr. Jitky Kalfeřtové a JUDr. Barbory Jodasové ve věci žalobce **Společenství vlastníků jednotek domu čp. 1829-1831, IČ: 25497430**, se sídlem Větrná 1831, 470 01 Česká Lípa, zast. JUDr. Jarmilou Holovčákovou, advokátkou, se sídlem Arbesova 400, 470 01 Česká Lípa, proti žalovaným [REDACTED]

[REDACTED] o zaplacení částky 52.764 Kč s příslušenstvím, o odvolání žalovaných proti rozsudku pro zmeškání Okresního soudu v České Lípě č.j. 36 C 317/2016-23 ze dne 7.4.2017, t a k t o :

- I. Rozsudek okresního soudu se potvrzuje.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

O d ů v o d ň ě n í :

Napadeným rozsudkem pro zmeškání okresní soud výrokem I. uložil žalovaným 1. a 2. povinnost zaplatit žalobci částku 52.764 Kč, zákonný úrok z prodlení ve výši 8,05% ročně z částky 1.414 Kč za dobu od 1.2.2014 do zaplacení, z částky 2.038 Kč za dobu od 1.3.2014 do zaplacení, z částky 2.038 Kč za dobu od 1.4.2014 do zaplacení, z částky 2.038 Kč za dobu od 1.5.2014 do zaplacení, z částky 2.038 Kč za dobu od 1.6.2014 do zaplacení, z částky 2.038 Kč za dobu od 1.7.2014 do zaplacení, z částky 2.038 Kč za dobu od 1.8.2014 do zaplacení, z částky 2.038 Kč za dobu od 1.9.2014 do zaplacení, z částky 2.038 Kč za dobu od 1.10.2014 do zaplacení, z částky 2.038 Kč za dobu od 1.11.2014 do zaplacení, z částky 2.038 Kč za dobu od 1.12.2014 do zaplacení, z částky 2.038 Kč za dobu od 1.1.2015 do zaplacení, z částky 2.038 Kč za dobu od 1.2.2015 do zaplacení, z částky 2.038 Kč za dobu od 1.3.2015 do zaplacení, z částky 2.038 Kč za dobu od 1.4.2015 do zaplacení, z částky 2.038 Kč za dobu od 1.5.2015 do zaplacení, z částky 2.038 Kč za dobu od 1.6.2015 do zaplacení, z částky 2.038 Kč za dobu od 1.7.2015 do zaplacení, z částky 2.038 Kč za dobu od 1.8.2015 do zaplacení, z částky 2.038 Kč za dobu od 1.9.2015 do zaplacení, z částky 2.038 Kč za dobu od 1.10.2015 do zaplacení, z částky 2.038 Kč za dobu od 1.11.2015 do zaplacení, z částky 2.038 Kč za dobu od 1.12.2015 do zaplacení, z částky 2.038 Kč za dobu od 1.1.2016 do zaplacení, z částky 4.476 Kč za dobu od 14.5.2016 do zaplacení, vše do tří dnů od právní

moci tohoto rozhodnutí. Výrokem II. uložil žalovaným 1. a 2. povinnost nahradit žalobci náklady řízení ve výši 15.417 Kč do 3 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí, k rukám zástupkyně žalobce JUDr. Jarmily Holovčákové, advokátky se sídlem Arbesova 400, 470 01 Česká Lípa.

Rozsudek je odůvodněn tím, že žalobou podanou dne 29.12.2016 se žalobce domáhal po 1. a 2. žalovaných zaplacení částky 52.764 Kč s příslušenstvím s odůvodněním, že žalovaní jsou vlastníky bytové jednotky č. ■■■ v domě čp. ■■■ v České Lípě. Žalobce (společenství vlastníků jednotek v dotyčném domě, dále také jen SVJ) stanovil předpis plateb do fondu oprav a předpis zálohových plateb za dodávku vody, tepla, elektřiny pro osvětlení společných prostor, a to pro rok 2014 evidenčním listem platným od 1.1.2013 ve výši celkem 3.038 Kč měsíčně, z nichž záloha na vodu činila 489 Kč, záloha na teplo činila 500 Kč, záloha na spotřebu společné elektřiny činila 11 Kč a příspěvek do fondu oprav činil 2.038 Kč. Uvedl, že žalovaní platili měsíčně na účet žalobce částku vždy 1.000 Kč, z níž žalobce započtl 489 Kč na zálohu za dodávku vody, 11 Kč na zálohu za dodávku elektřiny k osvětlení společných prostor a 500 Kč na zálohu za dodávku tepla. Podle evidenčního listu a faktických plateb žalovaných platili takto žalovaní žalobci o 2.038 Kč méně, než jim ukládal předpis plateb stanovený žalobcem, přičemž ohledně částky 2.038 Kč šlo o nezaplacený příspěvek do fondu oprav. Za rok 2014 neuhradili žalovaní žalobci všechny stanovené platby příspěvku do fondu oprav ve výši celkem 24.456 Kč. Dále uvedl, že za rok 2014 podle vyúčtování záloh a skutečných nákladů na plnění poskytovaná s užíváním daného bytu ze dne 25.3.2015 činil skutečný náklad na měřené teplo 8.221 Kč, žalovaní měli zaplacené na zálohách 6.000 Kč, za teplo jim tedy vznikl nedoplatek ve výši 2.221 Kč. Na zálohách za dodávku elektřiny k osvětlení společných prostor žalovaní zaplatili 132 Kč, skutečný náklad na dodávku této elektřiny činil 369 Kč. Na zálohách za dodávku vody a stočné zaplatili žalovaní 5.868 Kč, skutečný náklad činil 2.038 Kč, zde tedy vznikl žalovaným vůči žalobci přeplatek ve výši 3.830 Kč. Žalobce uvedl, že tento přeplatek použil na úhradu nedoplatku za teplo, elektřinu společných prostor, na náklady vyhotovení vyúčtování ceny služeb a na zaplacení vodoměru. Uvedl, že celkově žalovaným zůstal přeplatek na zálohových platbách za služby za rok 2014 ve výši 624 Kč, který žalobce započtl na jejich dluh na příspěvku do fondu oprav, konkrétně na platbu příspěvku splatnou za leden 2014. Uvedl, že za rok 2014 žalovaní proto dluží žalobci částku 23.832 Kč z titulu příspěvku do fondu oprav SVJ. Žalobce požadoval zaplatit uvedenou dlužnou částku spolu se zákonným úrokem z prodlení z jednotlivých dlužných měsíčních plateb příspěvku, a to s odkazem na čl. IX. stanov SVJ, kde je stanovena splatnost předepsaných plateb (příspěvku do fondu oprav a záloh na plnění poskytovaná s užíváním bytu) měsíčně, jak bylo rozhodnuto shromážděním SVJ. Dále žalobce uvedl, že pro rok 2015 žalobce stanovil předpis plateb do fondu oprav a předpis zálohových plateb na dodávku vody, tepla, elektřiny pro osvětlení společných prostor tímtož evidenčním listem platným od 1.1.2013 ve výši celkem 3.038 Kč měsíčně, z níž záloha na vodu činila 489 Kč, záloha na teplo činila 500 Kč, záloha na spotřebu společné elektřiny činila 11 Kč a příspěvek do fondu oprav činil 2.038 Kč. Uvedl, že žalovaní platili měsíčně na účet žalobce částku vždy 1.000 Kč, z níž žalobce započtl 489 Kč na zálohu za dodávku vody, 11 Kč na zálohu za dodávku elektřiny k osvětlení společných prostor a 500 Kč na zálohu za dodávku tepla. Podle evidenčního listu a faktických plateb žalovaných platili žalovaní žalobci o 2.038 Kč méně, než jim ukládal předpis plateb stanovený žalobcem, přičemž ohledně částky 2.038 Kč šlo o nezaplacený příspěvek do fondu oprav. Za rok 2015 dluží žalovaní žalobci všechny stanovené platby příspěvku do fondu oprav ve výši celkem

24.456 Kč. Dále uvedl, že za rok 2015 podle vyúčtování záloh a skutečných nákladů na poskytování plnění spojených s užíváním daného bytu ze dne 20.4.2016 činil skutečný náklad na měřené teplo 10.237 Kč, žalovaní měli zaplacen na zálohách 6.000 Kč, za teplo jim tedy vznikl nedoplatek ve výši 4.237 Kč. Na zálohách za dodávku elektřiny k osvětlení společných prostor žalovaní zaplatili 132 Kč, skutečný náklad na dodávku této elektřiny činil 355 Kč, žalovaným tak vznikl nedoplatek ve výši 223 Kč. Na zálohách za dodávku vody a stočné zaplatili žalovaní 5.868 Kč, skutečný náklad činil 5.560 Kč, zde tedy vznikl žalovaným vůči žalobci přeplatek ve výši 308 Kč a tento přeplatek žalobce použil na úhradu nedoplatku za teplo, elektřinu společných prostor, dodávku vody a stočné. Uvedl, že celkově žalovaným vznikl nedoplatek na zálohových platbách za služby za rok 2015 ve výši 4.476 Kč, který žalovaní odmítli žalobci zaplatit. Uvedl, že za rok 2015 žalovaní dluží žalobci částku celkem 28.932 Kč z titulu příspěvku do fondu oprav SVJ a z titulu úhrad za služby spojené s užíváním bytu. Žalobce požadoval zaplatit uvedenou dlužnou částku spolu se zákonným úrokem z prodlení z jednotlivých dlužných měsíční plateb příspěvku do fondu oprav a z částky dluhu plynoucího z vyúčtování cen služeb poskytovaných s užíváním bytu ve výši 4.476 Kč za dobu od 14.5.2016, kdy žalovaní svým dopisem odmítli žalobci částku podle vyúčtování za rok 2015 zaplatit.

Okresní soud vyšel ze zjištění, že první jednání v této věci se konalo dne 7.4.2017, dostavila se k němu právní zástupkyně žalobce, žalovaní 1. a 2. nikoliv, přičemž žaloba a předvolání k tomuto jednání jim byly doručeny do vlastních rukou v souladu s ustanovením § 49 odst. 2, 4 o.s.ř. (oboje dne 30.1.2017 2. žalované, dne 10.2.2017 1. žalovanému, oběma spolu s poučením o následcích nedostavení se k prvnímu jednání konanému ve věci bez včasné a důvodné omluvy). Okresní soud vyšel ze zjištění, že žalovaní svou neúčast u jednání neomluvili, nepožádali o odročení jednání, zástupkyně žalobce u jednání navrhla žalobě vyhovět postupem podle § 153b odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o.s.ř.“).

Okresní soud vzal v úvahu, že žalovaní ve věci (k žalobě) podali písemné vyjádření ze dne 30.1.2017, v němž namítli, že žaloba nezmiňuje jejich stanovisko k zaplacení předmětného dluhu, které současně připojili ke svému vyjádření vůči soudu. Namítali, že žalobce, resp. jeho právní zástupkyně, se nemůže v prosinci 2016 domáhat „nedoplatku na zálohových platbách“ z roku 2015, nýbrž může požadovat úhradu částky doložené řádným vyúčtováním se započtením zaplacených záloh. Za vyúčtování záloh nelze považovat, že se pouze od požadovaných záloh odečtou zálohy zaplacené a rozdíl se nazve vymahatelným dluhem. Cosi jako vyúčtování služeb za rok 2015 bylo žalobcem žalovaným zasláno a žalovaní to se zásadními výhradami vrátili žalobci, přičemž toto je již rok bez reakce. Žalovaní dále uvedli, že žalobce nakládá a manipuluje se zaplacenými zálohami svévolně a tento postup nazývá vyúčtováním záloh. Žalobce si ze stanov SVJ účelově vybírá obecné citace, nezmiňuje, že platby do fondu oprav jsou zálohy, jejichž zůstatek se nevypořádává, nýbrž převádí do dalšího období. Žalobu označili žalovaní za žonglování s čísly, kdy dokonce při platbě zálohy 1.000 Kč vznikl přeplatek 624 Kč a ten byl započítán oproti dlužné částce na zálohách na opravy a udržování. Žalovaní navrhli toto řízení přerušit do doby rozhodnutí Vrchního soudu v Praze, který bude v jednom ze sporů mezi týmiž účastníky (týmž žalobcem a žalovanými) ohledně obdobného předmětu sporu výhledově rozhodovat. Žalovaní uvedli, nechť jim soud sdělí, zda s ohledem na toto jejich stanovisko ve věci nadále považuje jednání za nutné, a pokud ano, nechť jim sdělí, o čem bude chtít jednat, když z jimi předloženého

stanoviska plyne, že není o čem jednat. Podle mínění žalovaných lze jednat pouze o obsahu vyúčtování, a protože toto neexistuje, žaloba se jim jeví předčasná a bezpředmětná.

Okresní soud podle § 153b o.s.ř. žalobě vyhověl na základě skutkových tvrzení v žalobě uvedených, která se pokládají ve smyslu tohoto ustanovení za nesporná mezi účastníky řízení. Shledal, že nárok žalobce uplatnil v souladu s úpravou danou § 1180, § 1181 (příspěvek na správu domu a pozemku, zálohy na plnění poskytovaná s užíváním bytu), § 1970 (úrok z prodlení) zákona č. 89/2012 Sb., § 2 nařízení vlády č. 351/2013 Sb. (výše úroku z prodlení).

Okresní soud shledal, že podmínky pro vydání rozsudku pro zmeškání jsou v daném případě splněny, neboť žalovaným byla doručena žaloba a předvolání k jednání ve lhůtě nejméně 10 dnů před termínem soudního jednání, byli poučeni o možnosti postupu soudu podle § 153b o.s.ř. v rámci úředního předvolání, a to v textu úředního formuláře použitého k předvolání k soudnímu jednání. Okresní soud uzavřel, že jednání se žalovanými nezúčastnili záměrně, neboť žaloba se jim jeví předčasná a bezpředmětná, namítali, že není o čem jednat. Obsah žaloby v této věci přitom podle názoru okresního soudu uvádí dostatečně konkrétní tvrzení skutkového základu dostačujícího pro posouzení důvodnosti nároku žalobce na zaplacení dlužných částek od žalovaných, včetně výše jednotlivých dlužných plateb, splatnosti dílčích částek dluhu, příp. splatnosti příslušenství dluhu (zákonného úroku z prodlení).

Okresní soud konstatoval, že zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, v § 153b vytváří fikci, podle níž se v důsledku zmeškání žalovaného (žalovaných) ve smyslu jeho (jejich) nepřítomnosti u prvního jednání soudu konaného ve věci bez včasné a důvodné omluvy považují tvrzení uvedená v žalobě za nesporná, a to jako v tomto případě nehledě na písemné nesouhlasné stanovisko podané žalovanými v reakci na žalobu a na předvolání k jednání, soud pak na takto (podle § 153b o.s.ř.) procesní fikci „zjištěný“ skutkový stav aplikuje příslušnou úpravu hmotného práva a může ve věci vydat rozsudek ve prospěch žalobce a v neprospěch žalovaných, pokud skutkový stav tvrzený žalobou odpovídá příslušné úpravě hmotného práva.

Okresní soud shledal, že v tomto případě konkrétně žalobce uplatnil (podle tvrzení žaloby) důvodně nárok na zaplacení příspěvku do fondu oprav ve výši, jak tuto výši daného příspěvku stanovilo shromáždění SVJ, dále má žalobce nárok na placení záloh za služby poskytované s užíváním bytu, resp. po ročním vyúčtování zaplacených záloh a po zjištění skutečné výše nákladů na poskytovaná plnění má nárok na zaplacení celkového dluhu ve výši odpovídající skutečným nákladům vynaloženým na poskytování plnění, jak tyto náklady plynou z příslušného vyúčtování. Okresní soud konstatoval, že celkový dluh zde tvoří buď zálohy s připočtením nedoplatku, anebo zálohy po odečtení přeplatku – podle toho, zda vzhledem k placení záloh a skutečné výši nákladů vznikl přeplatek či nedoplatek. Okresní soud shledal, že žalobce oprávněně požadoval uhradit stanovený příspěvek do fondu oprav ve výši vždy 2.038 Kč měsíčně podle rozhodnutí příslušného orgánu SVJ, a to za roky 2014, 2015, na což žalovaní neprovedli podle žaloby žádnou úhradu, dále žalobce požadoval zaplatit dluh z vyúčtování plnění poskytovaných s užíváním bytu za rok 2015 (v roce 2014 dluh na těchto plněních nevznikl), kdy k tomu jsou v žalobě uvedena konkrétní tvrzení o zaplacených zálohách, o výši skutečných nákladů na poskytnutá plnění, o zjištění

nedoplatku ve výši 4.476 Kč a o odmítnutí žalovaných zjištěný dluh v této výši zaplatit, z čehož žalobce dovodil u této dlužné částky prokazatelný počátek doby prodlení žalovaných s plněním.

Okresní soud konstatoval, že z výše uvedených důvodů nebylo v řízení provedeno dokazování, nýbrž soud žalobě vyhověl výše uvedeným procesním postupem podle § 153b o.s.ř., když z tvrzení žaloby vyplynul nárok žalobce na zaplacení dlužné částky a úroku z prodlení z dílčích částek dluhu.

O náhradě nákladů řízení okresní soud rozhodl podle § 142 odst. 1, § 142a odst. 1, § 151 odst. 1, 2 o.s.ř. a žalovaným uložil nahradit procesně úspěšnému žalobci náklady řízení sestávající z 2.639 Kč za soudní poplatek a z nákladů právního zastoupení žalobce advokátkou, přiznaných v souladu s vyhláškou č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, ve znění pozdějších předpisů - §§ 1, 2, 7 bod 5., 11 odst. 1 písm. a), d), g), 13, 14a: 3 x 3.220 Kč - odměna za tři úkony právní pomoci, a to převzetí a příprava zastoupení, podání žaloby, účast u jednání soudu dne 7.4.2017, celkem 9.660 Kč, 3 x 300 Kč paušální náhrada za věcné výdaje spojené s úkony právní pomoci, celkem 900 Kč, náhrada 21% DPH z odměny a paušálních náhrad ve výši 2.218 Kč. Okresní soud tak náklady řízení vypočetl v celkové částce 15.417 Kč.

Proti tomuto rozsudku se včas odvolali žalovaní, kteří namítají, že tato kauza trvá již 15 roků, proběhlo již nepočítaně mnoho jednání, nejméně 20, a ani jednoho se neúčastnili. Namítají, že neúčast nebyla z důvodu, že by jednání ignorovali, ale pro naprosté, ničím „nedoložené právní a skutkové bludy“, které po celou tuto dobu žalobce soudu předkládá. Argumentují tím, že se tedy nejedná o první jednání ve věci, které „zmeškali“, ale pokračující podání, což by zakládalo důvod vydat takový rozsudek. Navíc zdůrazňují, že se soudem aktivně písemně komunikovali, překládali písemná stanoviska a nikde v zákoně o.s.ř. není uvedeno, že by osobní účast na jednání nemohlo nahradit písemné vyjádření - stanovisko, které ze známých důvodů upřednostňují. Odvolatelé za skandální považují, aby soud jejich písemná stanoviska a vyjádření zcela ignoroval a ve své upravené verzi je někde „pod čarou“ v odůvodnění rozsudku pouze zmínil. Namítají, že soud ve snaze nepopřít účast žalovaných na této pokračující žalobě ignoruje jejich reakci na výzvu k zaplacení dluhu ze dne 5.12.2016, která se stává součástí jejich výhrad k požadavku SVBJ a která musí být dle názoru odvolatelů součástí hodnocení předložených důkazů žalovanými. Argumentují tím, že soud i žalobce ignorují rozhodnutí nadřízeného soudu v této kauze, v němž považuje za nepřijatelné soudně vyžadovat zaplacení záloh na období, které mělo být dávno vyúčtováno a dokonce požadovat úroky z prodlení za období po které žalobce ignoruje svoji povinnost vyúčtování předložit. Navrhli, aby soud napadený rozsudek zrušil a uložil soudu prvního stupně vydat nový rozsudek, v němž budou pečlivě a důsledně hodnocena všechna stanoviska předložena jak žalovanými tak soudem odvolacím.

Krajský soud přezkoumal napadený rozsudek včetně řízení, které předcházelo jeho vydání, a poté dospěl k závěru, že odvolání žalovaných není důvodné.

Krajský soud usnesením č.j. 36Co 246/2017-35 ze dne 29.9.2017 vyzval účastníky řízení podle § 101 odst. 4 o.s.ř., aby se ve lhůtě 7 dnů od doručení předmětného usnesení vyjádřili, zda souhlasí s tím, aby o odvolání proti napadenému rozsudku bylo odvolacím

soudem rozhodnuto bez nařízení odvolacího jednání v souladu s ust. § 214 odst. 3 o.s.ř. Žalobce se ve stanovené lhůtě k výzvě odvolacího soudu nevyjádřil a dal tak v souladu s ust. § 101 odst. 4 o.s.ř. najevo, že s projednáním odvolání bez nařízení odvolacího jednání souhlasí, žalovaní podáním došlým soudu dne 5.10.2017 k výzvě krajského soudu sdělili, že není namístě uvažovat o nařízení jednání (poukázali rovněž na přiložené právní stanovisko, článek „Rozsudek pro zmeškání ve světle judikatury Ústavního soudu“ Mgr. Petra Koláře, advokáta AK Glatzová & Co., s.r.o. in <https://www.epravo.cz/top/clanky/rozsudek-pro-zmeskani-ve-svetle-judikatury-ustavniho-soudu-95165.html>). Krajský soud proto rozhodl o odvolání bez nařízení jednání v souladu s ust. § 214 odst. 3 o.s.ř.

Dle ust. § 212a odst. 4 o.s.ř. rozsudek pro uznání a rozsudek pro zmeškání odvolací soud přezkoumá jen z důvodů uvedených v § 205b. Dle ust. § 205b o.s.ř. u odvolání proti rozsudku pro uznání nebo proti rozsudku pro zmeškání jsou odvolacím důvodem jen vady uvedené v § 205 odst. 2 písm. a) (tedy, že nebyly splněny podmínky řízení, rozhodoval věcně nepřislušný soud prvního stupně, rozhodnutí soudu prvního stupně vydal vyloučený soudce (přisedící) nebo soud prvního stupně byl nesprávně obsazen, ledaže místo samosoudce rozhodoval senát) a skutečnosti nebo důkazy, jimiž má být prokázáno, že nebyly splněny předpoklady pro jejich vydání (§ 153a, 153b).

Dle ust. § 212a odst. 5 o.s.ř. odvolací soud též přihlédně k vadám uvedeným v § 229 odst. 1, § 229 odst. 2 písm. a) a b) a § 229 odst. 3. K jiným vadám řízení před soudem prvního stupně přihlíží odvolací soud, jen když mohly mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci a jen jestliže za odvolacího řízení nemohla být zjednána náprava. Dle ust. § 229 odst. 3 věty první o.s.ř. žalobou pro zmatečnost účastník může napadnout též pravomocný rozsudek odvolacího soudu nebo jeho pravomocné usnesení, kterým bylo rozhodnuto ve věci samé, jestliže mu byla v průběhu řízení nesprávným postupem soudu odňata možnost jednat před soudem.

V daném případě odvolatelé namítají, že nebyly splněny předpoklady pro vydání rozsudku pro zmeškání, když žalobní tvrzení označili za „nedoložené právní a skutkové bludy“, dle žalovaných se nejednalo o první jednání ve věci, které zmeškali (proběhlo nejméně 20 jednání a ani jednoho se neúčastnili) a zdůraznili svou procesní aktivitu v řízení (podané písemné vyjádření ze dne 30.1.2017 ve spojení s písemným vyjádřením zaslaným právní zástupkyní žalobce dne 5.12.2016).

Dle ust. § 153b odst. 1 o.s.ř. zmešká-li žalovaný, kterému byly řádně doručeny do jeho vlastních rukou (§ 49) žaloba a předvolání k jednání nejméně deset dnů přede dnem, kdy se jednání má konat, a který byl o následcích nedostavení se poučen, bez důvodné a včasné omluvy první jednání, které se ve věci konalo, a navrhne-li to žalobce, který se dostavil k jednání, pokládají se tvrzení žalobce obsažená v žalobě o skutkových okolnostech, týkající se sporu, za nesporná a na tomto základě může soud rozhodnout o žalobě rozsudkem pro zmeškání. Dle ust. § 153b odst. 2 o.s.ř. je-li v jedné věci několik žalovaných, kteří mají takové společné povinnosti, že se rozsudek musí vztahovat na všechny (§ 91 odst. 2), lze rozhodnout rozsudkem pro zmeškání jen tehdy, nedostaví-li se k jednání všichni řádně obeslaní žalovaní. Dle ust. § 153b odst. 3 o.s.ř. rozsudek pro zmeškání nelze vydat ve věcech, v nichž nelze uzavřít a schválit smír (§ 99 odst. 1 a 2), nebo došlo-li by takovým rozsudkem ke vzniku, změně nebo zrušení právního poměru mezi účastníky.

V souladu se stávající judikaturou Nejvyššího soudu soudy při rozhodování o případném vydání rozsudku pro zmeškání musí brát v úvahu rovněž např. předchozí procesní aktivitu žalovaného, tedy zda se eventuálně vyjádřil k podané žalobě, zda navrhl důkazy ke své obraně atd. Soud by měl v každém jednotlivém případě přihlídnout rovněž k povaze předmětu sporu. K vydání rozsudku pro zmeškání by soud měl přistupovat uvážlivě a volit tento institut zejména v případech, v nichž nezájem na straně žalovaného je zřejmý, kdy je žalovaný skutečně nečinný (což vyplývá např. z obsahu a frekvence již dříve učiněných procesních úkonů) a odmítá se aktivně podílet na soudním procesu, či úmyslně soudní řízení protahuje (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 17. 4. 2008, sp. zn. 30 Cdo 3825/2007, rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 13. 1. 2011, sp. zn. 26 Cdo 3443/2010, usnesení Nejvyššího soudu ze dne 29. 4. 2014, sp. zn. 33 Cdo 2979/2013). Nejvyšší soud v citovaném usnesení ze dne 29. 4. 2014, sp. zn. 33 Cdo 2979/2013 konstatoval, že obdobný právní názor zaujal Ústavní soud v nálezech ze dne 10. 3. 2005, sp. zn. III. ÚS 428/04, ze dne 23. 8. 2005, sp. zn. IV. ÚS 63/05, dále ze dne 15. 1. 2009, sp. zn. IV. ÚS 2785/07, a ze dne 7. 5. 2013, sp. zn. I. ÚS 2656/12. V nich mimo jiné uvedl, že v případech, kdy jinak aktivní účastník neúmyslně pro svůj omyl zmešká první jednání soudu, ale je zřetelný jeho zájem účastnit se soudního řízení a bránit se, není vydání rozsudku pro zmeškání na místě. Prioritou v soudním řízení musí v takovém případě zůstat ochrana práv účastníků soudního řízení (žalovaných), kteří na soudním řízení chtějí aktivně participovat. Hlavním posláním soudního řízení je zajišťovat spravedlivou ochranu práv a oprávněných zájmů účastníků (§ 1 a § 3 o. s. ř.). Podmínky vydání kontumačního rozsudku musí být posuzovány uvážlivě a zdrženlivě, ve sporných a hraničních případech není jeho vydání na místě.

V daném případě byla žalovanému č. 1 a žalované č. 2 doručena žaloba spolu s předvoláním k prvnímu jednání nařízenému na den 7.4.2017 s upozorněním na možnost vydání rozsudku pro zmeškání (použitím formuláře vz. č. 18 o.s.ř.) do vlastních rukou dne 30.1.2017.

Žalovaní převzetí žaloby, která je přílohou předvolání na jednání na den 7.4.2017 potvrdili ve svém vyjádření k žalobě, jež soudu došlo dne 30.1.2017 (č.l. 16 spisu), v němž poukázali na své stanovisko (odpověď na výzvu k zaplacení dluhu ze dne 5.12.2016), které připojili v příloze. Namítali, že právní zástupkyně žalobce, se nemůže 22.12.2016 domáhat „nedoplatku na zálohových platbách“ z roku 2015, ale může požadovat úhradu částky doložené řádným vyúčtováním se započtením zaplacených záloh. Za vyúčtování záloh nelze považovat, že se pouze od požadovaných záloh odečtou zálohy zaplacené a rozdíl lze nazvat vymahatelným dluhem. Così bylo zasláno jako vyúčtování služeb za rok 2015, žalovaní to se zásadními výhradami vrátili žalobci a je to již rok bez reakce. Namítli, že žalobce nakládá a manipuluje se zaplacenými zálohami svévolně a tento postup nazývá vyúčtováním záloh. Žalobce si ze stanov účelově vybírá obecné citace, nezmiňuje, že platby do fondu oprav jsou zálohy, jejichž zůstatek se nevypořádává, nýbrž převádí do dalšího období. Žalobu označili žalovaní za žonglování s čísly, kdy dokonce při platbě zálohy 1.000 Kč vznikl přeplatek 624 Kč a ten je započítán oproti dlužné částce na zálohách na opravy a udržování. Žalovaní navrhli odročení jednání až do rozhodnutí Vrchního soudu v Praze, který v jedné z těchto kauz bude rozhodovat. Žalovaní uvedli, nechť jim soud sdělí, zda s ohledem na obsah tohoto i přiloženého stanoviska, nadále považuje jednání za nutné, a pokud ano, nechť jim sdělí, o čem bude chtít jednat, když z předloženého je zcela zřejmé, že není o čem jednat. Lze

jednat pouze o obsahu vyúčtování, a protože toto neexistuje, žaloba je dle názoru žalovaných předčasná a bezpředmětná.

Danou procesní aktivitu žalovaných však nelze ve smyslu judikatury vyšších soudů považovat za aktivní participaci na řízení, naopak žalovaní dle obsahu podání neměli zájem účastnit se soudního řízení se stanoviskem, necht' jim soud sdělí, zda s ohledem na obsah vyjádření k žalobě a odpovědi na výzvu k zaplacení dluhu, nadále považuje jednání za nutné, a pokud ano, necht' jim sdělí, o čem bude chtít jednat, žalobu považovali za předčasnou a bezpředmětnou.

Ve spise není založena žádná omluva žalovaných k prvnímu jednání konanému dne 7.4.2017 v 9:15 hod., takže okresní soud vycházel ze skutečnosti, že se žalovaní bez omluvy k jednání nedostavili, ač byli v předvolání poučeni o následcích nedostavení se. Právní zástupkyně žalobce, která se k jednání dostavila, pak při jednání navrhla vydání rozsudku pro zmeškání. V projednávané věci lze na základě tvrzení obsažených v žalobě o skutkových okolnostech sporu rozhodnout v neprospěch žalovaných, neboť žalobce dle žalobních tvrzení oprávněně uplatnil nárok na zaplacení příspěvku do fondu oprav ve výši 2.038 Kč měsíčně za roky 2014 a 2015, přičemž výše příspěvku do fondu oprav byla stanovena shromážděním SVJ, a žalovaní dle obsahu žaloby na příspěvek do fondu oprav neprovedli žádné platby. Rovněž ve vztahu k požadovanému příslušenství, úroku z prodlení z jednotlivých dlužných příspěvků do fondu oprav, žalobce v žalobě konkrétně odkázal na počátek doby prodlení žalovaných s placením (ve spojení se stanovami žalobce). Dále žalobce dle žalobních tvrzení oprávněně uplatnil nárok na placení záloh za služby poskytované s užíváním bytu, respektive v souvislosti s ročním vyúčtováním zaplacených záloh a zjištěné skutečné výše nákladů za užívání bytu, nárok na zaplacení dlužné částky (nedoplatku) za rok 2015 ve výši 4.476 Kč odpovídajícím skutečným nákladům za užívání bytu dle vyúčtování záloh a skutečných nákladů. V žalobě jsou uvedena konkrétní tvrzení o výši zaplacených záloh, skutečných nákladů za poskytovaná plnění, o existenci nedoplatku, včetně tvrzení o tom, že žalovaní odmítli zjištěný nedoplatek zaplatit a kdy se tak stalo a nastal tak počátek prodlení. Celkový dluh tvoří zálohy s připočtením nedoplatku nebo naopak je ze záloh odečten přeplatek.

Odkaz žalovaných ve vyjádření k výzvě odvolacího soudu zda souhlasí s rozhodnutím o odvolání bez nařízení jednání na nález Ústavního soudu ze dne 28. 1. 2014, sp. zn. Pl. ÚS 49/10 (publikovaný ve Sbírce nálezů a usnesení Ústavního soudu pod č. 10/2014) je dle názoru krajského soudu nepřipadný, protože vyjádření žalovaných k žalobě ze dne 30.1.2017 je bezobsažné za situace, kdy z odvolání vyplývá, že žalovaní se dosud žádného z více než 20 jednání v jiných věcech neúčastnili, což svědčí o jejich úmyslu se k soudu nedostavovat a řízení prodlužovat.

Námítky žalovaných týkající se věci samé nelze v odvolacím řízení zohlednit.

Za daného skutkového stavu souhlasí krajský soud se závěrem okresního soudu, že předpoklady pro vydání rozsudku pro zmeškání byly splněny, neboť žalovaní předvolání k jednání nařízenému na den 7.4.2017 spolu s poučením o následcích nedostavení se bez důvodné a včasné omluvy obdrželi dne 30.1.2017, k nařízenému jednání se bez předchozí omluvy nedostavili a přítomná právní zástupkyně žalobce vydání rozsudku pro zmeškání navrhla, přičemž nešlo o věc, v níž nelze uzavřít a schválit smír, případně o rozsudek

znamenající vznik, změnu nebo zrušení právního poměru účastníků ve smyslu § 153b odst. 1 a 3 o.s.ř. Tvrzení žalobce o skutkových okolnostech týkajících se pohledávky na zaplacení částky 52.764 Kč s příslušenstvím byla dostatečně konkrétní, co do výše jednotlivých dlužných plateb, splatnosti dílčích částek dluhu, včetně splatnosti příslušenství dluhu, zákonného úroku z prodlení. Samotné vyjádření k žalobě podané žalovanými dne 30.1.2017 (ve spojení s odpovědí na výzvu k zaplacení dluhu ze dne 5.12.2016), za situace, kdy žalovaní jinak nebyli v řízení aktivní (dokonce sami v odvolání potvrdili, že se jednání nařízených v jiných věcech mezi týmiž účastníky opakovaně neúčastní), nebrání vydání rozsudku pro zmeškání ve smyslu ust. § 153b odst. 1 o.s.ř. Okresní soud proto důvodně (na základě ust. § 153b odst. 1 o.s.ř.) pokládal tvrzení žalobce o skutkových okolnostech sporu za nesporná a žalobě vyhověl. Jednání žalovaných je třeba posuzovat jako úmyslné protahování soudního řízení.

Z výše uvedených důvodů byl rozsudek okresního soudu jako věcně správný potvrzen, včetně výroku o nákladech řízení, jež má oporu v ustanovení § 142 odst. 1 o.s.ř. a vyhlášce č. 177/1996 Sb. (ust. § 219 o.s.ř.).

V odvolacím řízení byl procesně úspěšný žalobce, žádné náklady mu však nevznikly, proto bylo o nákladech odvolacího řízení rozhodnuto, jak je uvedeno ve výroku (§ 224 odst. 1 a § 142 odst. 1 o.s.ř.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku n e n í přípustné odvolání.

Lze proti němu podat dovolání prostřednictvím advokáta do dvou měsíců od doručení k Nejvyššímu soudu ČR v Brně, u Okresního soudu v České Lípě, ale pouze tehdy, jestliže napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešená právní otázka posouzena jinak.

V Liberci dne 16. října 2017

Za správnost vyhotovení:
Michaela Böhmová

Michaela
Böhmová

Digitálně podepsal Michaela Böhmová
DN: cn=CE, 2.5.4.87+MISEZ 04213125,
ou=OKRESNÍ SOUD V ÚSTÍ NAH LADENIJC,
o=251186, ou=okresní soud, ou=1045,
sn=Michaela Böhmová, postalCode=,
givenName=Michaela,
serialNumber=1461215,
rfc822=mbohmova@ls.
Datum: 2017.10.16 12:21:43 +02:00

JUDr. Jarmila Potužáková v. r.
předsedkyně senátu

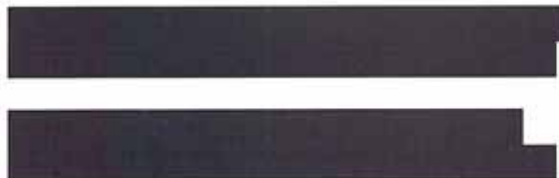

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v České Lípě rozhodl samosoudcem Mgr. Martinem Fedorko ve věci

žalobce: **Společenství vlastníků jednotek domu č.p. 561,562, ul. Dobrovského, Nový Bor, IČ 28711530**
sídlem Dobrovského 561, 473 01 Nový Bor

proti
žalovaným:

o zaplacení 9 329 Kč s přísl.

takto:

- I. Žalovaní jsou povinni společně a nerozdílně zaplatit žalobci částku 9 329 Kč s poplatkem z prodlení ve výši 1 promile denně z částky 3 057 Kč od 1. 7. 2014 do 31. 12. 2015, z částky 5 627 Kč od 1. 7. 2015 do 31. 12. 2015 a z částky 645 Kč od 1. 7. 2015 do 31. 12. 2015, dále s úrokem z prodlení ve výši 8,05% ročně z částky 3 057 Kč od 1. 1. 2016 do zaplacení, z částky 5 627 Kč od 1. 1. 2016 do zaplacení a z částky 645 Kč od 1. 1. 2016 do 24. 6. 2016 a náhradu nákladů řízení ve výši 2 800 Kč.
- II. Řízení se co do částky 645 Kč s poplatkem z prodlení ve výši 1 promile denně z částky 645 Kč od 25. 6. 2016 do zaplacení zastavuje.
- III. Žaloba se v části, v níž se žalobce domáhá poplatku z prodlení ve výši 1 promile denně z částky 3 057 Kč od 1. 1. 2016 do zaplacení, z částky 5 627 Kč od 1. 1. 2016 do zaplacení a z částky 645 Kč od 1. 1. 2016 do 24. 6. 2016, zamítá.

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Haklová.

Odůvodnění:

1. Žalobce se u zdejšího soudu domáhal, aby žalovaným byla uložena povinnost zaplatit mu 9 329 Kč jako nedoplatek z vyúčtování zálohových plateb za roky 2013 a 2014. Dne 1. 12. 2016 vzal žalobce žalobu co do částky 645 Kč zpět s tím, že tato částka byla uhrazena dne 25. 6. 2016.
2. Žalovaní s žalobou nesouhlasili, vyúčtování reklamovali, žalobce jim nepředal podklady, aby mohly zkontrolovat správnost vyúčtování, reklamace nebyla vyřízena.
3. Žalovaní také uplatnili obranu proti žalobě dne 23. 11. 2016, namítali, že byly zneužity finanční prostředky z fondu oprav žalobce. K výzvě soudu doplnili svou obranu dne 3. 5. 2017 (č.l. 37) tak, že jim je dlouhodobě znemožňováno seznámit se se všemi podklady hospodaření společenství vlastníků. V roce 2014 byla použita částka 55 000 Kč k nejasným účelům, na žalované z této částky připadá podíl ve výši 9 167 Kč, tato částka by měla být započtena na jejich údajné dluhy.
4. Žalovaní vznesli námitku podjatosti, k výzvě soudu učiněné při jednání dne 5. 12. 2016 ji ale nedoplnili, soud k ní proto dále nemohl přihlížet.
5. V části, v níž žalobu co do částky 645 Kč včetně poplatku z prodlení zpět, soud ve smyslu ust. § 96 odst. 2 zákona č. 99/1963, občanského soudního řádu, řízení zastavil. Dále tak soud rozhodoval pouze o zaplacení částky 8 684 Kč s příslušenstvím.
6. Soud má za zjištěné, že žalovaní jsou vlastníky dvou bytových jednotek č. ■■■ a č. ■■■ v budově č.p. ■■■ v katastrálním území Arnultovice u Nového Boru. Za rok 2013 byl žalovaným vyúčtován nedoplatek u bytové jednotky č. ■■■ ve výši 3 057 Kč. Za rok 2014 byl žalovaným vyúčtován nedoplatek u bytové jednotky č. ■■■ ve výši 645 Kč. Za rok 2013 byl žalovaným vyúčtován nedoplatek u bytové jednotky č. ■■■ ve výši 5 627 Kč. O zaplacení uvedených nedoplateků byli žalovaní upomínáni upomínkami ze dne 15. 8. 2014 a 20. 10. 2015. Žalovaní převzali vyúčtování za rok 2013 dne 31. 3. 2014, obsahem této reklamace byla námitka proti započítání přeplatku 1 288 Kč u bytu č. 12. Vyúčtování za rok 2014 reklamovali e-mailem ze dne 27. 3. 2015. Žalovaní reklamovali vyúčtování za rok 2013 e-mailem ze dne 1. 4. 2014, vyúčtování za rok 2014 e-mailem ze dne 31. 7. 2015. Dne 5. 8. 2015 správce Okresní stavební bytové družstvo Česká Lípa odeslal žalovanému kopie podklady k vyúčtování a upozornil jej, že originály listin jsou uloženy u správce.
7. Dále soud zjistil, že dne 16. 4. 2008 přijal žalobce na shromáždění usnesení, podle něhož bude opravena cesta za domem, bude rozšířena a opraven povrch. Předseda výboru žalobce objednal u společnosti STREET s.r.o. opravu chodníku před domem s předpokládanou cenou 40 – 50 000 Kč, dne 14. 4. 2014 uvedená společnost potvrdila písemně žalobci, že oprava bude provedena technologií ITHR – SILKOT za cenu do 50 000 Kč. Za žalobce jednal předseda výboru žalobce Ing. Petr Němeček, který poptával nabídkovou cenu i u jiného dodavatele, vzhledem k tomu, že společnosti STREET s.r.o. prováděla opravy na sousedních komunikacích, považoval její podmínky za výhodné. Při výběru dodavatele nespolupracoval s mandatářem, správcem domu, vycházel z toho, že rozhodnutí mohli přijmout pouze v rámci výboru, neboť šlo o plnění do 75 000 Kč. V roce 2014 provedla společnost STREET s.r.o. opravu cesty před domem společenství za cenu 52 938 Kč. Soud neprováděl dokazování účetnictvím žalobce za roky 2013, 2014. O koncentraci řízení byli účastníci poučeni již při prvním jednání dne 5. 12. 2016, předmětem obrany učinili žalovaní pouze investici ve výši 55 000 Kč k započtení, soud má za to, že k ní provedl dostatek důkazů (objednávka, faktura, výslech svědka, stanovy), provádět další důkazy např. celým účetnictvím žalobce za dobu dvou kalendářních roků soud považoval za nadbytečné. Vzhledem k níže uvedené právní kvalifikaci věci soud také nepovažoval za potřebné doplňovat dokazování zápisy ze shromáždění vlastníků. Podle čl. 5, bod 8 stanov žalobce ze dne 6. 12. 2015 výbor u oprav do 70 000 může oslovit jednoho dodavatele, samostatně rozhoduje o opravách do 25 000 Kč. Podle čl. IV stanov žalobce ze dne 19. 8. 2009, tedy stanov účinných

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Haklová.

v době opravy cesty, je výbor společenství statutárním a výkonným orgánem, za nějž jedná předseda, jedná zejména ve věcech správy domu, dohodách o provedení prací a dodávce služeb, výše plnění u závazků není stanovami omezena. Podle čl. IV bod 2 h) mandátní smlouvy uzavřené mezi žalobcem a Okresní stavební bytové družstvo Česká Lípa je mandatář povinen informovat o opravách s cenou přes 10 000 Kč a dle bodu 2 písm. i) u rekonstrukcí přes 50 000 Kč musí mandatář uskutečnit výběrové řízení ze třech nabídek.

8. Soud dospěl k závěru, že vyúčtování za rok 2013 k bytu č. ■ nereklamovali žalovaní vůbec, jejich reklamace se vztahovala pouze k bytu č. ■. Vyúčtování za rok 2014 žalovaní nereklamovali ve 30 denní lhůtě podle ust. § 8 zákona č. 67/2013, kterým se upravují některé otázky související s poskytováním plnění spojených s užíváním bytů a nebytových prostorů v domě s byty. Podle soudu vyúčtování za roky 2013 a 2014 splňují všechny požadavky právního předpisu účinného v letech 2013 a 2014, vyhlášky č. 372/2001, kterou se stanoví pravidla pro rozúčtování nákladů na tepelnou energii na vytápění a nákladů na poskytování teplé užitkové vody mezi konečné spotřebitele. Žalovaní sice tvrdili, že reklamace posílali i v jiných termínech než v dubnu 2014 a červenci 2015, k výzvě soudu ale reklamace nepředložili (č.l. 36). I kdyby ale reklamovali včas a řádně, podle soudu byla jejich reklamace také řádně vyřízena.
9. Soud dále dospěl k závěru, že uzavřít smlouvu o dílo byl dle stanov z 19. 8. 2009 v působnosti výboru. Smlouva o dílo nebyla uzavřena v písemné formě, ve smyslu ust. § 2586 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, tento smluvní typ ale nevyžaduje písemnou formu, navíc zhotovitel společnost STREET s.r.o. vystavila ve smyslu ust. § 1757 o.z. písemné potvrzení o obsahu smlouvy. Soud tedy částku vynaloženou za opravu cesty, provedenou dle pravidel žalobce, která byla také fakticky realizována, nepovažuje za pohledávku žalovaných, kterou by bylo možné započítat proti pohledávce uplatněné žalobcem v tomto řízení, a proto považuje obranu žalovaných za nepřijatelnou. Lze jen doplnit, že rozhodnutí přijaté společenstvím o opravě cesty za domem v šířce 1,5 metru nemohlo být podkladem k rozhodnutí o opravě cesty před domem, takové konkrétní pověření ale výbor v roce 2014 nepotřeboval, neboť přijetí rozhodnutí o uzavření předmětné smlouvy bylo v jeho kompetenci.
10. Pokud jde o příslušenství, žalobce požadoval ve smyslu ust. § 13 odst. 2 zákona č. 67/2013 ve znění do 31. 12. 2015, poplatek z prodlení ve výši 1 promile dlužné částky, nejméně však 10 Kč za každý, i započatý měsíc prodlení, jen k datu rozhodnutí o žalobě poplatek z žalovaných částek dosahoval 10 800,95 Kč (z částky 3 57 Kč od 2. 7. 2014 do 26. 4. 2018 poplatek 4 892,27 Kč; z částky 5 627 Kč od 2. 7. 2015 do 26. 4. 2018 poplatek 5 795,81; z částky 645 Kč od 2. 1. 2016 do 24. 6. 2016 poplatek 112,88 Kč). Podle citovaného zákona má žalobce na poplatek z prodlení nárok i po 31. 12. 2015, žalovaní nesouhlasili s žalobou ani s návrhem, soud tak ve smyslu ust. § 2051 o.z. poplatek snížil a rozhodl, že za období od 1. 1. 2016 jsou žalovaní povinni platit zákonný úrok z prodlení.
11. O nákladech řízení rozhodl soud podle § 142 odst. 1 o.s.ř. Žalobkyně měla ve věci plný úspěch, a proto soud uložil žalovanému povinnost nahradit jí náklady soudního řízení ve výši 2 800 Kč. Na náhradu těchto nákladů byl přiznán soudní poplatek 1 000 Kč a náhrada hotových výdajů za předžalobní výzvu, podání žaloby a účast u jednání ve dnech ve smyslu ust. § 151 odst. 3 o.s.ř. ve výši 300,- Kč za každý úkon podle § 1 vyhlášky č. 254/2015 Sb., o stanovení výše paušální náhrady pro účely rozhodování o náhradě nákladů řízení v případech podle § 151 odst. 3 občanského soudního řádu a podle § 89a exekučního řádu.
12. Odůvodnění tohoto rozhodnutí bylo vyhotoveno podle § 157 odst. 4 o.s.ř.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku není odvolání přípustné, neboť jím bylo rozhodnuto o peněžitém plnění nepřevyšujícím 10 000 Kč (§ 202 odst. 2 o.s.ř.). K příslušenství se nepřihlíží.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Česká Lípa 26. dubna 2018

Mgr. Martin Fedorko v. r.
samosoudce

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v České Lípě rozhodl samosoudkyní Mgr. Alenou Turaiovou v právní věci žalobce **Společenství vlastníků jednotek domu čp. 1829-1831**, IČ: 25497430, se sídlem 470 01 Česká Lípa, Větrná 1831, zastoupeného JUDr. Jarmilou Holovčákovou, advokátkou se sídlem 470 01 Česká Lípa, Arbesova 400, proti žalovaným [REDACTED]

[REDACTED] **o zaplacení 60.787 Kč s příslušenstvím**

t a k t o :

- I. Žalovaní 1. a 2. jsou povinni zaplatit žalobci společně a nerozdílně částku 60.787 Kč se zákonným úrokem z prodlení

z částky 1.687 Kč za dobu od 16.7.2009 do zaplacení,
z částky 2.847 Kč za dobu od 16.8.2009 do zaplacení,
z částky 2.847 Kč za dobu od 16.9.2009 do zaplacení,
z částky 2.847 Kč za dobu od 16.10.2009 do zaplacení,
z částky 2.847 Kč za dobu od 16.11.2009 do zaplacení,
z částky 2.847 Kč za dobu od 16.12.2009 do zaplacení,
z částky 2.847 Kč za dobu od 16.1.2010 do zaplacení,
z částky 1.304 Kč za dobu od 16.2.2010 do zaplacení,
z částky 1.304 Kč za dobu od 16.3.2010 do zaplacení,
z částky 1.304 Kč za dobu od 16.4.2010 do zaplacení,
z částky 1.304 Kč za dobu od 16.5.2010 do zaplacení,
z částky 1.304 Kč za dobu od 16.6.2010 do zaplacení,
z částky 1.304 Kč za dobu od 16.7.2010 do zaplacení,
z částky 2.038 Kč za dobu od 16.8.2010 do zaplacení,
z částky 2.038 Kč za dobu od 16.9.2010 do zaplacení,
z částky 2.038 Kč za dobu od 16.10.2010 do zaplacení,

z částky 2.038 Kč za dobu od 16.11.2010 do zaplacení,
z částky 2.038 Kč za dobu od 16.12.2010 do zaplacení,
z částky 2.038 Kč za dobu od 16.1.2011 do zaplacení,
z částky 815 Kč za dobu od 23.6.2011 do zaplacení,
z částky 21.151 Kč za dobu od 23.6.2011 do zaplacení,

a to ve výši repo sazby stanovené ČNB v každém kalendářním pololetí a platné pro první den příslušného kalendářního pololetí, zvýšené o 7 procentních bodů ročně, vše do 3 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

- I. Žalovaní 1. a 2. jsou povinni nahradit žalobci společně a nerozdílně náklady řízení ve výši 21.015,60 Kč do 3 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí, k rukám zástupkyně žalobce JUDr. Jarmily Holovčákové, advokátky se sídlem Arbesova 400, 470 01 Česká Lípa.

O d ů v o d n ě n í :

Rozsudkem č.j. 39C 279/2011-50 ze dne 5.6.2013 rozhodl okresní soud meritorně v této věci, k odvolání žalovaných odvolací soud uvedený rozsudek zrušil a věc vrátil okresnímu soudu k dalšímu řízení s pokyny k dalšímu postupu při vyřízení věci.

Původní žalobu došla soudu dne 28.6.2011 poté k výzvě okresního soudu danou podle pokynů odvolacího soudu žalobce doplnil podáním ze dne 10.2.2016, s uvedením tvrzení, že pro období červenec – prosinec roku 2009 byly podle evidenčního listu ze dne 1.9.2008 stanoveny žalovaným zálohové platby za jím (žalobcem) poskytované služby (spojené s užíváním bytu žalovaných) ve výši (měsíčně) 220 Kč za vodu, 1.269 Kč za teplo, 54 Kč za elektřinu, 1.304 Kč na fond oprav, žalovaní žalobci v tomto období nezaplatili nic ani na zálohy za služby, ani na příspěvek do fondu oprav, za toto období (uvedených 6 měsíců) mu proto dluží na zálohách 1.320 Kč za vodu, 7.614 Kč za teplo, 324 Kč za elektřinu na osvětlení společných prostor, 7.824 Kč na příspěvku do fondu oprav, celkem částku 17.082 Kč. Ve vyúčtování plateb za služby za rok 2009 jsou zohledněny jak zálohové platby (předpis plateb, na něž žalovaní neuhradili nic), tak zjištěný nedoplatek na cenách za služby úhrnem, a ten má výši 815 Kč. O zálohových platbách za období leden – květen 2009 již bylo rozhodnuto zdejším okresním soudem ve věci sp. zn. 39C 473/2009. Žalovaní v roce 2009 platili zálohy na služby a příspěvek do fondu oprav za období leden – červen, a to částkou vždy 1.160 Kč měsíčně, z níž žalobce započítal vždy 220 Kč na vodu, 54 Kč na elektřinu společných prostor, 886 Kč na teplo. Podle vyúčtování cen služeb za rok 2009 dluží žalovaní za dodávku tepla částku 12.169 Kč, za dodávku vody měli přeplaceno o 105 Kč, za osvětlení společných prostor měli přeplaceno o 13 Kč, za náklady spojené s vyúčtováním služeb dluží 320 Kč. Po započtení přeplatků ve vztahu k nedoplatkům za dané období dluží žalovaní žalobci za rok 2009 celkově částku 12.371 Kč, ovšem o povinnosti k úhradě zálohových plateb za služby za období leden – květen 2009 bylo již rozhodnuto ve věci výše uvedené (sp. zn. 39C 473/2009). Pro období roku 2010 byl stanoven příspěvek do fondu oprav (měsíčně) ve výši 1.304 Kč v měsících leden – červen a ve výši 2.038 Kč v měsících červenec – prosinec, na tento příspěvek žalovaní neuhradili žalobci nic, proto mu dluží za uvedený rok celkově na tomto příspěvku částku 20.052 Kč. Na služby za rok 2010 žalovaní žalobci neuhradili žádnou částku, dluží mu za toto období za dodávku tepla 18.931 Kč, za elektřinu společných prostor 318 Kč, za dodávku vody 1.582 Kč, na nákladech vyhotovení vyúčtování 320 Kč, celkově částku za rok 2010 ve výši 21.151 Kč. Při jednání soudu dne 25.1.2017

právní zástupkyně žalobce upřesnila tvrzení ohledně částky 1.687 Kč dlužné za červen 2009 tak, že tato zahrnuje dlužný příspěvek do fondu oprav ve výši 1.304 Kč a část zálohy za teplo ve výši 383 Kč (v původní žalobě bylo chybně uvedeno 206 Kč; záloha na teplo činila celkově 1.269 Kč měsíčně, žalovaní na ni uhradili dosud 886 Kč, tedy měli zaplatit dlužný rozdíl ve výši 383 Kč, nikoli 206 Kč). Dlužná částka 815 Kč z vyúčtování za rok 2009 zahrnuje 320 Kč za vyhotovení - zpracování vyúčtování a zbytek (495 Kč) je dluh za dodávku tepla.

Dokazování ve věci bylo (v této fázi řízení) doplněno listinnými doklady předloženými žalobcem, a to protokolem o odečtu měřidel (spotřeba tepla v bytě žalovaných za rok 2009) ze dne 12.11.2009, fakturou společnosti Českolipská teplárenská a.s. včetně přílohy k faktuře, fakturou společnosti Severočeské vodovody a kanalizace a.s., fakturou společnosti ČEZ Prodej s.r.o., vše za roky 2009, 2010, dále smlouvou o dílo mezi žalobcem jako objednatelem a společností ULIMEX spol. s r.o. jako zhotovitelem, kde předmětem díla je rozúčtování nákladů za dodávky tepla pro bytové a nebytové prostory žalobce, dále podstatným obsahem spisu zdejšího okresního soudu sp. zn. 39C 473/2009, zejména výpovědi svědka ■■■■■ v té věci slyšeného (pracovník společnosti ULIMEX spol. s r.o.). Právní zástupkyně žalobce dále podala ve věci písemné vysvětlení týkající se výpočtu ceny za dodávku tepla, vody do bytu žalovaných, ceny elektřiny na osvětlení společných prostor v domě za sporné období ve vazbě na doklady společnosti ULIMEX spol. s r.o., resp. vysvětlení obsahu dokladů vyhotovených jmenovanou společností a obsahu dokladů vyhotovených mandatářem žalobce, Pavlem Rejnem, podnikatelem (podání ze dne 25.1.2017).

Žalovaní po zrušení prvotního rozsudku okresního soudu a vrácení věci tomuto soudu k dalšímu řízení nadále se žalobou nesouhlasili, namítali absurdnost zabývat se zálohami úhrad za služby z let 2009, 2010, které měly být již před 7 lety řádně vyúčtovány, uvedli, že neví o odstranění vad žaloby, jak ji uložil odvolací soud v této věci, resp. podle nich vadou žaloby zde je, že jim žalobce až dosud nepředložil řádné vyúčtování odebraných služeb a odebraného podílu na opravách, údržbě a správě domu – toto mělo být řešeno před zahájením předmětného soudního řízení.

Okresní soud ve věci jednal a rozhodl opět v nepřítomnosti žalovaných ve smyslu § 101 odst. 3 o.s.ř., když žalovaní považovali svou účast u jednání za nadbytečnou, své stanovisko k předmětu sporu podali v této fázi věci písemně dne 22.1.2017 (viz odstavec výše) a na toto odkázali následně svým písemným sdělením ze dne 6.4.2017.

Provedeným dokazováním má okresní soud za prokázaný skutkový stav odpovídající žalobnímu tvrzení, tedy že žalobce je společenstvím vlastníků jednotek ve smyslu § 9 zákona č. 72/1994 Sb., o vlastnictví bytů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o vlastnictví bytů), vzniklým dne 23.9.2004, žalovaní jsou v režimu společného jmění manželů vlastníky bytové jednotky č. ■■■■■ v budově čp. ■■■■■ čp. ■■■■■ čp. ■■■■■ a vlastníky podílu č. 815/18459 na společných částech domu, vše zapsáno v katastru nemovitostí na LV č. ■■■■■ pro k.ú. Česká Lípa, předmětem činnosti žalobce je podle výpisu z rejstříku společenství vlastníků jednotek správa domu, provoz a opravy společných částí domu, a to v konkrétním obsahu podle stanov žalobce, přijatých dne 8.6.2004 (osvědčeno notářským zápisem ze dne 10.6.2004 o konání první schůze shromáždění vlastníků bytových jednotek žalobce dne 8.6.2004 – doklad dostupný ve sbírce listin vedené u příslušného rejstříkového soudu, u něhož je zapsán žalobce, zde jsou dostupné i stanovы žalobce a jiné listiny – zápisy z jednání, rozhodnutí statutárního orgánu, jiné), v čl. I. body 2., 4. 5. stanov je blíže uvedeno, co se rozumí správou domu a kterou další činnost žalobce zajišťuje na základě pověření daných mu

vlastníky jednotek. Žalovaní se stali členy společenství vlastníků jednotek žalobce ke dni vzniku této právnické osoby podle § 9 odst. 3, 6 zákona o vlastnictví bytů. Žalobce je oprávněn mimo jiné podle 9a zákona o vlastnictví bytů a podle svých stanov činit právní úkony směřující k zajištění dodávek služeb spojených s užíváním jednotek, rozhodovat o rozúčtování cen služeb na jednotlivé vlastníky jednotek, není-li rozúčtování cen služeb stanoveno zvláštním právním předpisem nebo rozhodnutím cenového orgánu.

Žalobce hlasováním podle § 11 odst. 4 zákona o vlastnictví bytů přijal rozhodnutí o výši zálohových plateb na úhradu služeb poskytovaných s užíváním bytu, o výši příspěvku na fond oprav jednotlivě v částkách, jak tvrzeno žalobou za konkrétní uvedená období – toto doloženo kopiemi evidenčních listů ze dne 1.9.2008 pro období od 1.9.2008 dále, ze dne 1.7.2010 pro období od 1.7.2010 dále, kdy úhrady byly splatné vždy 15. den v měsíci. Žalovaní byli (jsou) povinni podle § 13 odst. 1, § 15 odst. 1, 2 zákona o vlastnictví bytů a podle příslušného ustanovení ve stanovách společenství (zde čl. VII., bod 2. písm. a), d), e), čl. IX. stanov) podílet se na správě domu stanoveným způsobem, přispívat na náklady spojené se správou domu a pozemku (poměrně podle velikosti svého spoluvlastnického podílu, není-li stanoveno jinak), za tím účelem platit předem určenou zálohu na náklady správy, oprav, rekonstrukce a modernizace domu a rovněž platit stanovené zálohy na úhradu za služby a nedoplatky vyplývající z vyúčtování, kdy uvedené zálohy se jednou ročně vyúčtovávají – nevyčerpaný zůstatek na zálohách na správu domu, rekonstrukce a modernizace se s jednotlivými členy nevypořádává, nýbrž převádí se do následujícího doku, pokud shromáždění nerozhodne jinak, zálohy na úhradu za služby je výbor nebo pověřený vlastník (bytové jednotky) povinen jednou ročně vyúčtovat, a to nejpozději do 90 dnů po skončení účtovacího období stanoveného zvláštním právním předpisem; vzájemné vyúčtování přeplatků a nedoplatků se provede nejpozději do 30 dnů po vyúčtování záloh. K posledně uvedenému stanovení termínu vyúčtování záloh, příp. k vzájemnému zápočtu přeplatků či nedoplatků soud konstatuje, že stanovy žalobce neuvádějí žádnou sankci za pozdější provedení vyúčtování či započtení, z toho je na místě dovodit, že každou ze stran daného závazku (žalobce jako poskytovatele služeb a žalovaných jako příjemců služeb a plátců záloh) stihá vůči druhé straně v případě prodlení s úhradou přeplatku či nedoplatku pouze případná povinnost zaplatit zákonný úrok z prodlení z dlužné částky, je-li věřitelem požadován, nikoli jiný postih.

Žalobce vykázal u žalovaných dluh na platbách příspěvku do fondu oprav a na úhradě cen za služby poskytované jim s užíváním bytu podle přehledu vystaveného ke dni 9.5.2011 ve výši 38.821 Kč za měsíce leden 2009 – prosinec 2010 včetně, 815 Kč na doplatku úhrady za služby poskytované s užíváním bytu za rok 2009, 21.151 Kč na doplatku úhrady za služby poskytované s užíváním bytu za rok 2010. Žalovaní potvrdili, že úhrady na platby podle evidenčních listů za období červenec 2009 – prosinec 2010 žalobci neplatili ve stanovené výši. Pokud šlo o zjištění dlužných částek, vycházel okresní soud z dokladů předložených k důkazu žalobcem. Žalovaní k důkazu předložili kopie svých dopisů, kterými reagovali na vyúčtování ceny služeb za roky 2009, 2010 (dopisy – reklamace ze dne 25.5.2010, 27.4.2011), v nichž nesouhlasili s tím, jak jsou ve vyúčtování zohledněny nezaplacené zálohy, namítali nedostatky při měření spotřeby tepla pro dům, dále že není doložena nijak společná spotřeba elektřiny, že náklady na dodávku vody nejsou doloženy stavem domovního vodoměru a součtem podružných vodoměrů, žádali vyčíslit výši svého podílu na nákladech údržby domu (oprava společného osvětlení) s tím, že se nehodlají podílet na nákladech údržby jiného než svého vchodu (domu).

Částka 38.821 Kč sestávající z dlužných (původně zálohových – k úhradě

stanovených) plateb za služby poskytované s užíváním bytu (dále také jen služby) a z dlužného příspěvku do fondu oprav plyne z celkového měsíčního předpisu stanovených úhrad (výše zálohových plateb byla stanovena ve výši, jak uvedeno v evidenčních listech k bytu ze dne 1.9.2008, 1.7.2010) – 13 x 1.304 Kč (fond oprav červen 2009 – červen 2010), 6 x 2.038 Kč (fond oprav červenec – prosinec 2010), 7 x 2.847 Kč (zálohy za služby červen – prosinec 2009), odečtena platba 1.160 Kč provedená žalovanými v červnu 2009.

Částka 815 Kč plyne z vyúčtování záloh a skutečných nákladů na služby poskytované za období leden – prosinec 2009, vyúčtována byla dne 7.4.2010, podle dopisu žalovaných ze dne 25.5.2010 bylo jim toto vyúčtování doručeno nejpozději do dne vyhotovení jejich dopisu – reklamace, nedoplatek byl splatný do 10 dnů od obdržení vyúčtování.

Částka 21.151 Kč plyne z vyúčtování stanovených záloh (nezaplacených ani z části, kdy výše zálohových plateb na jednotlivé služby byla stanovena, jak uvedeno v evidenčních listech k bytu – viz výše) a skutečných nákladů za služby v období leden – prosinec 2010, vyúčtována žalovaným k doplacení byla dne 13.4.2011, podle dopisu žalovaných ze dne 27.4.2011 bylo jim toto vyúčtování doručeno nejpozději do dne jejich dopisu - reklamace, nedoplatek byl splatný do 10 dnů od obdržení vyúčtování.

Žalobce předložil ohledně správnosti zjištění nedoplatku žalovaných na ceně služeb k důkazu doklady, jimiž prokazoval výši nákladů na zajištění jednotlivých služeb poskytovaných žalovaným s užíváním jejich bytu. Doložil dále, že na reklamace předmětných vyúčtování, konkrétně na výše zmíněné dopisy žalovaných ze dne 25.5.2010 a 27.4.2011, reagoval vysvětlením způsobu výpočtu a odkazem na podklady pro vyúčtování, které byly žalovaným k dispozici – k nahlédnutí v realitní kanceláři pověřené obstaráváním správy domu a výkonu některých práv a povinností vyplývajících ze vztahů ke společným částem domu a jednotkám ve vlastnictví, jednalo se o kancelář vedenou fyzickou osobou – Pavlem Rejnem, se sídlem Arbesova 403, Česká Lípa, na základě smlouvy mezi jím a žalobcem ze dne 1.1.2005, uzavřené podle úpravy §§ 566 a násl. zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen obchodní zákoník), § 9 zákona o vlastnictví bytů.

Žalobce k důkazu doložil jmenovitě smlouvy, podle nichž jsou jemu a jednotlivým vlastníkům bytových jednotek jako členům společenství vlastníků jednotek dodávány voda, teplo, elektřina, a sice smlouvy uzavřené jím dne 23.12.2004 s tehdejším dodavatelem Severočeská energetika a.s., Teplická 874/8, 405 49 Děčín IV (jehož právním nástupcem je nyní společnost ČEZ Prodej, a.s., IČ: 27232433), dne 3.1.2005 se společností Českolipská teplárenská a.s., IČ 64653200, se sídlem Pivovarská 2073, Česká Lípa, dne 31.12.2004 se společností Severočeské vodovody a kanalizace, a.s., IČ 49099451, se sídlem Přítkovská 1689, Teplice. Dále doložil smlouvu o dílo uzavřenou jím dne 24.1.2005 jako objednavatelem, zastoupeným správcem (mandatářem) Pavlem Rejnem, se společností ULIMEX, spol. s r.o., IČ: 14864878, jako zhotovitelem, jíž se uvedený zhotovitel zavázal pro žalobce k provedení díla – rozúčtování nákladů na dodávku vody, tepla pro vytápění bytů a nebytových prostor pomocí indikátorů – rozdělovačů topných nákladů, k rozúčtování nákladů na dodávku studené vody v domech, dále se zavázal k provádění servisu indikátorů a vodoměrů na vyžádání, a to v rozsahu díla pro objekt – dům čp. 1829 – 1831 na ul. Větrná, Česká Lípa (dále také jen dům či objekt). K důkazu byl dále čten v podstatném obsahu spis zdejšího soudu sp. zn. 39C 473/2009 a z něho zejména výpověď svědka [REDAKCE] [REDAKCE] pracovníka jmenované společnosti ULIMEX spol. s r.o., a to ohledně způsobu vypracování individuálních vyúčtování záloh na služby poskytované jednotlivým uživatelům bytů v domě žalobcem. K důkazu byly dále předloženy faktury jednotlivých výše uvedených společností

vystavené jimi žalobci k úhradě cen za dodávku vody, tepla a zpracování rozúčtování nákladů pro jednotlivé byty, kteréžto faktury byly podkladem pro daná individuální vyúčtování nákladů za poskytnuté služby pro jednotlivé bytové jednotky.

Za období leden 2009 – prosinec 2010 byla vypracována pro byt žalovaných roční vyúčtování záloh (předepsaných, byt žalovanými nezaplacených) a skutečných nákladů vynaložených na zajištění dodávky tepla, vody, osvětlení společných prostor, včetně nákladů na vypracování tohoto vyúčtování pro jednotlivý byt. Tato vyúčtování vyhotovil mandatář žalobce, Pavel Rejn, dále pro byt žalovaných vyhotovila celkové vyúčtování nákladů na zajištění služeb pro uvedené roky společnost ULIMEX spol. s r.o., z nichž zjištěné údaje byly uvedeny rovněž v individuálním vyúčtování pro byt žalovaných za dané roční období.

Za rok 2009 byla žalobci společností Českolipská teplárenská a.s. vyúčtována za dodávku tepla do domu čp. 1829-1831 na ul. Větrné v České Lípě částka celkem 448.761 Kč, jak plyne z faktury vystavené dodavatelskou společností žalobci pod č. 04124121 dne 14.1.2010, splatné dne 28.1.2010. Částka 448.761 Kč je pak uvedena jako celkové náklady na dodávku tepla pro daný objekt (dům čp. 1828-1831 na ul. Větrné v České Lípě) ve vyúčtování pro dům zpracovaným společností ULIMEX spol. s r.o. (první řádek tabulky „náklady na objekt“ – teplo celkem), což odpovídá spotřebě 732,7 GJ (uvedeno shodně ve zmíněné faktuře) a ceně 612,4758 za jednotku (1 GJ). Z celkové částky představující cenu dodaného tepla byla stanovena základní složka v poměru 40% celkové výše – 293,08 GJ a spotřební složka v poměru 60% celkové výše – 439,62 GJ, což odpovídá příslušné právní úpravě stanovené vyhláškou č. 372/2001 Sb. (§ 4, § 6 vyhlášky). Vynásobením základní a spotřební složky na teplo v GJ cenou za 1 GJ byly zjištěny náklady dodávky tepla pro celý dům, a to 179.504,40 Kč v základní složce, 269.256,60 Kč ve spotřební složce (druhý a třetí řádek tabulky „náklady na objekt“ vyúčtování společnosti ULIMEX spol. s r.o.). Částka 179.504,40 Kč (základní složka tepla) byla vydělena součtem všech podlahových ploch bytů v celém objektu, což činí 1845,90 m², čímž byla zjištěna cena základní složky tepla na 1 m² Kč – 97,2455 Kč. Byt žalovaných má podlahovou plochu o rozloze 81,50 m², což vynásobeno uvedenou cenou základní složkou tepla činí 7.525,50 Kč (toto jsou údaje uvedené na druhém řádku tabulky „nákladů na byt“ ve vyúčtování společnosti ULIMEX spol. s r.o.), tato částka tedy představuje výši základní složky ceny tepla pro daný byt.

Spotřební složka tepla je odvislá od skutečné spotřeby tepla v bytě a činí 60% celkové ceny tepla (viz vyhláška č. 372/2001 Sb.). Z celkové spotřeby tepla pro celý dům činila v roce 2009 spotřební složka tepla celkových 439,62 GJ, což násobenou cenou jednotky (1 GJ) představovalo náklad 269.256,60 Kč (viz třetí řádek tabulky „náklady na objekt“ vyúčtování společnosti ULIMEX spol. s r.o.). V objektu byla za dané období naměřena spotřeba celkem 942,46 přepočtených dílků (tento údaj vyplynul z měření zjištěného poměrovými měřidly, jimiž jsou vybavena topná tělesa v objektu – jedná se o systém měření spotřeby tepla tzv. RTN 02 metodou odpařování a tento způsob měření tepla a rozúčtování nákladů dodávky tepla byl sjednán konkrétně ve smlouvě o dílo mezi žalobcem a společností ULIMEX spol. s r.o.), jak uvedeno ve třetím řádku tabulky „náklady pro dům“. Cena tepla připadajícího na jeden přepočtený dílek činí 269.256,60 Kč : 942,46 = 285,6952 Kč. U žalovaných bylo za dané období odečteno celkem 33,46 přepočtených dílků. Uvedený počet přepočtených dílků vynásobený cenou 1 dílku činí pak cenu spotřební složky tepla pro jejich byt ve výši 9.559,30 Kč (tento údaj je uveden ve třetím řádku tabulky „náklady na byt“ vyúčtování společnosti ULIMEX spol. s r.o.). Cena za dodávku tepla pro byt žalovaných pro rok 2009 byla stanovena součtem částek 7.525,50 Kč a 9.559,30 Kč, což činí úhrnných 17.484,80 Kč.

Za rok 2009 byla žalobci společností Severočeské vodovody a kanalizace a.s. vyúčtována za dodávku vody do domu čp. 1829-1831 na ul. Větrné v České Lípě částka celkem 147.743 Kč za odběr ve výši 2300 m³, jak plyne z faktury vystavené dodavatelskou společností žalobci pod č. VS 9012172025 ze dne 29.12.2009, splatné dne 18.1.2010. Součet spotřeby vody v celém objektu zjistila podle odpočtů ve všech bytech společnost ULIMEX spol. s r.o. v rozsahu 1946 poměrových m³ (spodní řádek tabulky „náklady na objekt“), cenu za dodávku 1 m³ vody zjistila výpočtem $147.743 : 1.946 = 75,9214$ (cena za jednotku v předposledním řádku tabulky „náklady pro byt“), při spotřebě žalovaných 16 poměrových m³ za uvedenou jednotkovou cenu činily náklady pro byt žalovaných částku $16 \times 75,9214 \text{ Kč} = 1.214,70 \text{ Kč}$.

Dále za rok 2009 byla žalobci společností ČEZ Prodej s.r.o. vyúčtována za dodávku elektřiny na osvětlení společných prostor do dotyčného objektu (domu) cena celkem 10.107 Kč, tato částka byla rozpočtena jednotlivě na tři vchody daného domu, tedy na každý částkou 3.369 Kč a tato spotřeba pro jeden vchod byla dále rozpočítána na 260 tzv. osoboměsíců (institut „osoboměsíce“ je pojem a početní nástroj obecně používaný pro přepočítání určité celkové hodnoty vztahující se k určitému počtu osob za sledované období, a to přepočítání na jednu osobu a jeden měsíc; používá se v případech potřeby zjištění rozsahu individuální spotřeby připadající na jednotlivou osobu evidovanou či započítávanou v určitém objektu za sledované období, v rámci vztahů plynoucích z užívání bytů v domech určených k trvalému bydlení jde např. o rozpočítání celkové spotřeby, resp. ceny za osvětlení společných prostor, rozpočítání společných nákladů na provoz výtahu na osobu za měsíc apod.) připadajících na daný vchod, kde bydlí žalovaní (podle počtu bytů a osob v bytech bydlících v daném období v daném vchodu), z toho zjištěna cena za elektřinu připadající na jednu osobu v této části domu ve výši 12,9577 Kč za měsíc, tedy za 12 měsíců roku 2009 a dvě osoby žalovaných činí jejich podíl na spotřebě elektřiny $2 \times 12,9577 \text{ Kč} \times 12 = 310,98 \text{ Kč}$ (zaokrouhlo 311 Kč).

Podle smlouvy o dílo uzavřené žalobcem a společností ULIMEX spol. s r.o. náležela jmenované společnosti za úkony spojené s provedením rozúčtování nákladů za dodávku tepla, vody apod. cena jednotlivě stanovená za dílčí úkony, jak uvedeno v příloze č. 1 k této smlouvě, jmenovitě cena za rozúčtování, cena za servis měřičů I-RTN (poměrové měřiče na měření spotřeby tepla metodou odpařování), vodoměrů TUV a SV, konkrétně např. 350 Kč za vyjmenované úkony pro jeden byt (kromě dalšího stanovení cen za další blíže specifikované úkony). Pokud byla žalobcem žalovaným vyúčtována celková cena vždy 320 Kč za zpracování ročního vyúčtování pro jejich byt (opakovaně jednotlivě pro rok 2009, jakož i pro rok 2010), bylo to provedeno ve smyslu povinnosti žalovaných podílet se přiměřeně na nákladech správy domu v souladu s úpravou danou § 15 zákona o vlastnictví bytů, v souladu se stanovami žalobce (čl. I. bod 2., 5.), a to za cenu nižší, než stanovil žalobcem přijatý (akceptovaný) ceník úkonů společnosti ULIMEX spol. s r.o. pro daný typ úkonu. Žalobce kromě uvedeného doložil fakturu, kterou mu jmenovanou společností byla vyúčtována k úhradě cena za provedení rozúčtování nákladů na služby za rok 2009, č. FAV-2010-03-0332 ze dne 30.3.2010 na částku 8.673 Kč za celý objekt. Okresní soud považuje za dostačující důkazy zde smlouvu s uvedenou společností a ceník jejich úkonů pro žalobce, dále doklad o ceně vyúčtované žalobci za úkony společnosti pro objekt, z nichž má za zjištěné, že žalobce žalovaným neúčtoval k úhradě z titulu podílu na nákladech rozúčtování služeb za jejich bytovou jednotku více, než bylo stanoveno ceníkem, resp. sjednáno ve smlouvě se společností, nýbrž méně, přičemž je zřejmé, že společnost příslušné úkony odečtu měřidel a rozúčtování nákladů služeb pro žalobce provedla a žalobci vyúčtovala k zaplacení.

Obdobně tak, jak je uvedeno výše, bylo rovněž za období leden - prosinec 2010

vypracováno pro byt žalovaných vyúčtování záloh (předepsaných, byť žalovanými nezaplacených) a skutečných nákladů vynaložených na zajištění dodávky tepla, vody, osvětlení společných prostor, včetně nákladů na vypracování tohoto vyúčtování pro jejich byt. Toto vyúčtování opět vyhotovil mandatář žalobce, Pavel Rejn, přičemž pro byt žalovaných vyhotovila celkové vyúčtování nákladů na zajištění služeb pro dané období opět společnost ULIMEX spol. s r.o., z kteréhož celkového vyúčtování zjištěné údaje byly uvedeny rovněž v individuálním vyúčtování pro byt žalovaných za dané období.

Za rok 2010 byla žalobci společností Českolipská teplárenská a.s. vyúčtována za dodávku tepla do objektu (dům čp. 1829-1831 ul. Větrná v České Lípě) částka celkem 424.923 Kč, jak plyne z faktury vystavené touto společností žalobci pod č. 14114107 dne 12.1.2011, splatné dne 26.1.2011. Částka 424.923 Kč je pak uvedena jako celkové náklady na dodávku tepla pro daný objekt ve vyúčtování zpracovaným společností ULIMEX spol. s r.o. (první řádek tabulky „náklady na objekt“ – teplo celkem), což odpovídá spotřebě 766 GJ (uvedeno shodně ve zmíněné faktuře) a ceně 554,7298 za jednotku (1 GJ). Z celkové částky představující cenu dodaného tepla byla stanovena základní složka v poměru 40% celkové výše – 306,4 GJ a spotřební složka v poměru 60% celkové výše – 459,6 GJ. Vynásobením základní a spotřební složky na teplo v GJ cenou za 1 GJ byly zjištěny náklady dodávky tepla pro celý dům, a to 169.969,20 Kč v základní složce, 254.953,80 Kč ve spotřební složce (druhý a třetí řádek v tabulce „náklady na objekt“ vyúčtování společností ULIMEX spol. s r.o.). Částka 169.969,20 Kč (základní složka tepla) byla vydělena součtem všech podlahových ploch bytů v celém objektu, což činí 1845,90 m², čímž byla zjištěna cena základní složky tepla na 1 m² Kč – 92,0793 Kč. Byt žalovaných má podlahovou plochu o rozloze 81,50 m², což vynásobeno uvedenou cenou základní složkou tepla činí 7.504,50 Kč (toto jsou údaje uvedené na druhém řádku tabulky „nákladů na byt“ ve vyúčtování společnosti ULIMEX spol. s r.o.), tato částka tedy představuje výši základní složky ceny tepla pro daný byt za dané období.

Spotřební složka ceny tepla činí 60% její celkové výše. Z celkové spotřeby tepla pro daný objekt činila v roce 2010 spotřební složka tepla 459,6 GJ, což násobenou cenou jednotky (1 GJ) představovalo náklad 254.953,80 Kč (viz třetí řádek tabulky „náklady na objekt“ vyúčtování společnosti ULIMEX spol. s r.o.). V objektu byla za dané období naměřena spotřeba celkem 941,36 přepočtených dílků (tento údaj vyplynul z měření zjištěného poměrovými měřidly typu RTN 02 odpařovací), jak uvedeno ve třetím řádku tabulky „náklady pro dům“. Cena tepla připadajícího na jeden přepočtený dílek činí 254.953,80 Kč : 941,36 = 270,8356 Kč. U žalovaných bylo za dané období odečteno celkem 42,19 přepočtených dílků. Uvedený počet přepočtených dílků vynásobený cenou 1 dílku činí pak cenu spotřební složky tepla pro jejich byt ve výši 11.426,60 Kč (tento údaj je uveden ve třetím řádku tabulky „náklady na byt“ vyúčtování společnosti ULIMEX spol. s r.o.). Cena za dodávku tepla pro byt žalovaných pro rok 2010 byla stanovena součtem částek 7.504,50 Kč a 11.426,60 Kč, což činí úhrnných 18.931,10 Kč.

Za rok 2010 byla žalobci společností Severočeské vodovody a kanalizace a.s. vyúčtována za dodávku vody do objektu částka celkem 151.232 Kč za odběr ve výši 2168 m³, jak plyne z faktury vystavené dodavatelskou společností žalobci pod č. VS 2012210108 ze dne 21.12.2010, splatné dne 7.1.2011. Součet spotřeby vody v celém objektu zjistila podle odpočtů ve všech bytech společnost ULIMEX spol. s r.o. v rozsahu 2008 poměrových m³ (spodní řádek tabulky „náklady na objekt“), cenu za dodávku 1 m³ vody byl zjištěn výpočtem 151.232 : 2008 = 75,3147 (cena za jednotku v předposledním řádku tabulky „náklady pro byt“ ve vyúčtování společnosti ULIMEX spol. s r.o.), při spotřebě žalovaných 21 poměrových m³

za uvedenou jednotkovou cenu činily náklady pro byt žalovaných částku $21 \times 75,3147 \text{ Kč} = 1.581,60 \text{ Kč}$.

Dále za rok 2010 byla žalobci společností ČEZ Prodej s.r.o. vyúčtována za dodávku elektřiny na osvětlení společných prostor do dotyčného objektu cena celkem 10.984 Kč, tato částka byla rozpočtena jednotlivě na tři vchody daného domu, tedy na každý částkou 3.661,33 Kč a tato spotřeba pro jeden vchod byla dále rozpočítána na 254 tzv. osoboměsíců připadajících na daný vchod, kde bydlí žalovaní (podle počtu bytů a osob v bytech bydlících v daném období v daném vchodu), z toho zjištěna cena za elektřinu připadající na jednu osobu v této části domu ve výši 14,4147 Kč za měsíc, tedy za 12 měsíců roku 2010 a dvě osoby žalovaných činí jejich podíl na spotřebě elektřiny $2 \times 14,4147 \text{ Kč} \times 12 = 346 \text{ Kč}$. Vyúčtování nákladů služeb pro byt žalovaných vypracované pro rok 2010 mandatářem žalobce Pavlem Rejnem uvádí částku nákladů na osvětlení společných prostor ve výši 318 Kč, tedy méně, než odpovídá podkladům pro stanovení výše této položky (vyúčtování P. Rejna pro žalované uvádí sumu nákladů na společnou elektřinu ve výši 3.369 Kč, nikoli 3.661,33 Kč, jak odpovídá faktuře dodavatelské společnosti ČEZ Prodej s.r.o. výše zmíněné, po přepočtu vzhledem k tzv. osoboměsícům pak vychází částka pro byt žalovaných 318 Kč počítáno z celkových nákladů 3.369 Kč pro dům, ovšem náklady pro dům činily 3.661,33 Kč a těmto odpovídá podíl pro byt žalovaných ve výši 346 Kč – žalobce po žalovaných zde požadoval podle zjištění soudu méně, než činily skutečné náklady zajištění této služby).

K důkazu žalobce dále předložil protokol o odečtu měřidel na teplo pro byt žalovaných ze dne 12.12.2009, podepsaný kromě pracovníků společnosti ULIMEX spol. s.r.o. provádějících dotyčný odečet také 2. žalovanou jako uživatelkou bytu přítomnou odečtu, kdy z tohoto protokolu plyne, že v bytě byly prostřednictvím měřidel typu RTN 02 naměřeny hodnoty (neboli „dílký“) 2 v ložnici, 13 v obývacím pokoji, 3 v dětském pokoji, 12 v kuchyni, což jsou údaje uvedené shodně ve vyúčtování společnosti ULIMEX spol. s.r.o. pro byt žalovaných za tento rok (spodní část vyúčtování – uvádí se zde údaje o odečtu měřidel v jednotlivých pokojích odpovídající protokolu o odečtu měřidel, dále pak je tu uvedena přepočtená spotřeba, zjištěná s použitím určitých koeficientů přepočtu – počet přepočtených dílků, s nimiž se dále nakládalo při výpočtu spotřeby tepla pro byt – viz výše údaje z vyúčtování společnosti ULIMEX spol. s.r.o.). Nesprávnost odečtu stavu měřidel v bytě žalovaní nenamítali (správnost údajů konkrétně v protokolu o odečtu v bytě ze dne 12.12.2009 potvrdila 2. žalovaná svým podpisem na tomto dokladu), soud po žalobci nevyžadoval předložit k důkazu rovněž protokol o odečtu měřidla tepla v bytě za rok 2010, nevyžadoval předložení dokladu o změření spotřeby tepla na patě domu pro celý dům (jak toto žalování vytýkali žalobci či po něm požadovali předložit ve svém dopise ze dne 25.5.2010), nevyžadoval předložit k důkazu protokoly o odečtu stavu vodoměru pro dům apod. Za dostačující důkazy o spotřebě a o ceně jednotlivých komodit (tepla, vody, elektřiny) soud považoval doklady – faktury a jejich přílohy, z nichž vyplynuly údaje jednak o spotřebě (rozsahu odběru) dané komodity, jednak o ceně za tuto komoditu vyúčtované k zaplacení žalobci, jež (zjištěnou spotřebu a cenu) žalobce vůči jednotlivým dodavatelům akceptoval a z níž pak vycházelo vyúčtování spotřeby a ceny za spotřebu komodity pro jednotlivé bytové jednotky, včetně bytové jednotky žalovaných.

Soud dále za podstatné považoval doklady o výpočtu podílu žalovaných na ceně za dodávku komodit do jejich bytu v rámci celého objektu - domu čp. 1829-1831 na ul. Větrné v České Lípě – ve spojení s podrobným vysvětlením podaným k výpočtu žalobcem, dále pak za zásadní pro posouzení věci považoval správnost matematického postupu, jímž byly zjištěny hodnoty spotřeby a konkrétní výše cen za dodávku energií a služeb, kterou mají

žalovaní žalobci zaplatit, neboť tuto mu dluží, když žalobce jim daná plnění poskytl (zajistil smluvně jejich dodávku) a žalovaní je spotřebovali. Pokud měli či mají žalovaní výhrady k tomu, jakým způsobem a za jakou cenu jim žalobce zajišťuje dodávku tepla a vody do jejich bytu, jak a za jakou cenu zajišťuje osvětlení společných prostor v domě, nemohou se úspěšně poté, kdy na základě jejich pověření žalobce pro ně dodávku daných komodit zajistil a oni plnění od něho přijali, bránit zaplatit mu správně zjištěný podíl z celkové ceny za tato plnění, byla-li cena za dotyčná plnění prvotně akceptována žalobcem jako jejich příjemcem vůči dodavatelům, a to pro celý objekt SVJ (to plyne z podstaty právních poměrů mezi SVJ a jejich členy – vlastníky jednotlivých bytů, nastolených zákonem o vlastnictví bytů). S ohledem na správnost vyúčtování nákladů na služby pro byt žalovaných provedeného společností ULIMEX spol. s r.o., v rámci jejího smluvního vztahu se žalobcem (zajišťování rozúčtování celkových nákladů pro objekt na jednotlivé byty členů SVJ), jak tuto správnost žalobce soudu prokázal - dokladoval a vysvětlil a soud výpočet shledal správným, kdy tuto správnost bylo možné ověřit obecnými matematickými postupy (viz zjištění a závěry soudu uvedené v tomto odůvodnění výše), nevystala v tomto řízení potřeba zpracování znaleckého posudku na posouzení správnosti vyúčtování vystaveného pro žalované. Soud shledal soulad údajů ve fakturách, příp. v přílohách k nim, vystavených žalobci dodavatelskými subjekty, s údaji uvedenými v individuálním vyúčtování služeb žalovaným. Z faktur dodavatelů a příloh k nim plynou i dodavateli zjištěné údaje o spotřebě komodit pro daný objekt SVJ za konkrétní období, zjištěné nutně měřeními. Správnost zjištění spotřeby komodit pro objekt žalobce jako celek vůči dodavatelům daných komodit žalobce sám nečinil sporným a nepřísluší to činit sporným (nyní) žalovaným, ti jsou vázáni uhradit na ně připadající podíl ze společné spotřeby, správně stanovený.

Poskytování služeb spojených s užíváním bytu pro byt žalovaných v rámci jejich členství ve společenství vlastníků jednotek (dále také jen SVJ) zajišťovalo v letech 2009, 2010 samo SVJ - žalobce, a to jednak sjednáním smluv o dodávce tepla, vody, elektřiny k osvětlení společných prostor pro celý objekt, dále činností v rámci zajištění služeb poskytovaných s užíváním bytu pověřilo na základě mandátní smlouvy Pavla Rejna, podnikatele (k tomu viz výše). Dodávky tepla, vody, elektřiny do objektu SVJ (žalobce) se řídily se z hlediska právní úpravy v rozhodném období let 2009, 2010 a dále (kdy v období od 1.1.2011 následně bylo provedeno vyúčtování záloh na služby a náklady vynaložené na jejich zajištění z období roku 2010) zejména zákonem č. 458/2000 Sb., energetický zákon, ve znění pozdějších předpisů, zákonem č. 274/2001 Sb., o vodovodech a kanalizacích, ve znění pozdějších předpisů, předpisy provádějícími uvedené zákony (vyhláška č. 218/2001 Sb., kterou se stanoví podrobnosti měření elektřiny a předávání technických údajů, ve znění pozdějších předpisů, vyhláška č. 51/2006 Sb., ve znění pozdějších předpisů, o podmínkách připojení k elektrizační soustavě – obě zrušeny s účinností k 31.3.2011, vyhláška č. 428/2001 Sb., ve znění pozdějších předpisů, kterou se provádí zákon o vodovodech a kanalizacích, vyhláška č. 372/2001 Sb., ve znění pozdějších předpisů, kterou se stanoví pravidla pro rozúčtování nákladů na tepelnou energii na vytápění a nákladů na poskytování teplé užitkové vody mezi konečné spotřebitele, vyhláška č. 194/2007 Sb., ve znění pozdějších předpisů, kterou se stanoví pravidla pro vytápění a dodávku teplé vody, měrné ukazatele spotřeby tepelné energie pro vytápění a pro přípravu teplé vody a požadavky na vybavení vnitřních tepelných zařízení budov přístroji regulujícími a registrujícími dodávku tepelné energie), do 31.12.2010 rovněž vyhláškou č. 85/1997 Sb., ve znění pozdějších předpisů, stanovující pravidla pro úhradu za plnění poskytovaná s užíváním bytu (tato byla zrušena ke dni 1.1.2011). Pro dodávku elektřiny, měření spotřeby, vyúčtování atd. počala s účinností od 1.4.2011 platit vyhláška č. 82/2011 Sb., o, mimo jiné, měření elektřiny, dále počala s účinností až od 15.12.2011 platit vyhláška č. 210/2011 Sb., o rozsahu, náležitostech a

termínech vyúčtování dodávek elektřiny, plynu nebo tepelné energie a souvisejících služeb – obě vyhlášky byly vydány k provedení § 98a energetického zákona.

Postup žalobce (SVJ) při správě domu, při zajištění dodávky tepla, studené vody a osvětlení společných prostor v domě, kde žalovaní jako vlastníci bytové jednotky dané dodávky přijímali a spotřebovávali, byl v rozhodném období 2009 – 2011 (2009, 2010 jsou roky dodávky, 2011 rok vyúčtování záloh a skutečných nákladů) upraven zákonem o vlastnictví bytů (§ 9 – přijetí stanov a náležitosti stanov SVJ včetně povinnosti členů hradit náklady spojené se správou domu, § 15 zákona – stanovení povinnosti vlastníka jednotky přispívat na náklady spojené se správou domu a pozemku, k tomu účelu skládat předem stanovenou zálohu). Zajištění tepla se mělo řídit (v rámci smlouvy žalobce s dodavatelem této komodity – Českolipská teplárenská a.s., v rámci členství žalovaných v SVJ vzniklého ze zákona a podle stanov SVJ – čl. I. bod 4., 5.) zákonem č. 458/2000 Sb. (§ 76 a násl. zákona), zákonem č. 85/1997 Sb., účinným do 31.12.2010 (§ 4 zákona – ceny služeb, rozúčtování, splatnost záloh na služby), vyhláškou č. 372/2001 Sb. (§ 4 vyhlášky – rozúčtování nákladů v zúčtovací jednotce, rozdělení nákladů na základní a spotřební složku, způsob odečtu spotřeby, § 6 zvláštní způsoby rozúčtování nákladů v objektech, kde nelze určit odděleně náklady na tepelnou energii a na přípravu teplé vody, § 7 náležitosti vyúčtování pro konečné spotřebitele, lhůty k provedení vyúčtování). Zajištění dodávky vody se řídilo zákonem č. 274/2001 Sb. (§§ 15 - 20 zákona - dodávka, měření a ceny), prováděcí vyhláškou č. 428/2001 Sb. (§ 13 vyhlášky – smlouva o dodávce vody a odvádění odpadních vod, § 28 – měření množství dodané vody, § 32 – způsob výpočtu pevné složky vodného a stočného), rovněž zákonem č. 85/1997 Sb. (§ 4) do 31.12.2010. Zajištění dodávky elektřiny pro osvětlení společných prostor se řídilo zákonem č. 458/2000 Sb. (§ 22 a násl. zákona, § 49 – měření, § 50 smlouvy mezi účastníky na trhu s elektřinou), do 31.12.2010 zákonem č. 85/1997 Sb. (§ 4 zákona), od 1.4.2011 vyhláškou č. 82/2011 Sb. o měření elektřiny.

Žalovaní závazek vůči žalobci zpochybnili v rozsahu jejich písemných vyjádření, jak tato výše zmíněna v odůvodnění tohoto rozhodnutí, nebyli přítomni dokazování prováděného bezprostředně při jednání listinami doloženými žalobcem, nevyjádřili se na místě k jednotlivým důkazům. V souvislostech případu má soud nárok žalobce za prokazaný, resp. žalovanými podstatným způsobem nezpochybněný. Námitky žalovaných týkající se nesouhlasu s hospodařením žalobce s povinnými příspěvky jednotlivých vlastníků bytových jednotek, konkrétně s příspěvky žalovaných je namístě žalovanými uplatnit případně postupem vůči žalobci, a to v řízení podle § 9 odst. 3 písm. u) o.s.ř. (ve věcech jednání shromáždění společenství vlastníků jednotek a sporů z toho vzniklých). Dále žalovaní namítali nikoli ve vyjádření adresovaných soudu v průběhu tohoto řízení, nýbrž v korespondenci se žalobcem před zahájením tohoto řízení, že a jak ve vyúčtování nákladů za služby pro jejich byt za roky 2009, 2010 jsou či nejsou zohledněny nezaplacené zálohy, namítali nedostatky při měření spotřeby tepla pro dům, dále že není doložena nijak společná spotřeba elektřiny, že náklady na dodávku vody nejsou doloženy stavem domovního vodoměru a součtem podružných vodoměrů, žádali vyčíslit výši svého podílu na nákladech údržby domu (oprava společného osvětlení) s tím, že se nehodlají podílet na nákladech údržby jiného než svého vchodu (domu).

Okresní soud shrnuje svá skutková zjištění a právní hodnocení v této věci, s odkazem na v tomto odůvodnění výše uvedené skutečnosti plynoucí z provedených důkazů a výše uvedenou související právní úpravu. V období červenec 2009 – prosinec 2010 žalovaní žalobci neplatili vůbec příspěvek do fondu oprav a zálohy na služby poskytované jim s užíváním jejich bytu, za červen 2009 nezaplatili příspěvek do fondu oprav a část zálohy za

teplo. Pro oba uvedené roky žalobce žalovaným zajistil (jak byl povinen s ohledem na jejich členství v SVJ, zákonem o vlastnictví bytu a stanovami SVJ upravené vzájemné povinnosti a práva) dodávku tepla, vody a elektřiny pro osvětlení společných prostor, a to smlouvami o dodávce uzavřenými s poskytovateli těchto komodit, poskytovatelům byl po dodání sjednaných plnění pro objekt SVJ povinen uhradit vyúčtovanou cenu, o jejíž výši a oprávněnosti zde v řízení nebyl spor (žalovaní namítali nesprávnost vyúčtování pouze nákladů pro jejich byt). Žalobce doložil, jaké částky byl povinen zaplatit dodavatelům včetně ceny za zpracování vyúčtování pro jednotlivé bytové jednotky v objektu. Z faktur o ceně za dodávku tepla, vody a elektřiny pro objekt ve spojení s příslušným vysvětlením způsobu výpočtu nákladů pro byt žalovaných vyplynula pro soud správnost údajů ve vyúčtování týkajícím se bytu žalovaných, pokud jde o náklady na dům, na byt, přepočtené náklady podle rozměrů bytu žalovaných, zohlednění tzv. osoboměsíci, zohlednění údajů získaných měřeními spotřeby pro byt či dům. Výpočet nedoplatků za služby za roky 2009, 2010 uveden výše.

Z vyúčtování nákladů na zajištění daných služeb pro byt žalovaných, vycházejícího z celkových nákladů pro objekt, v němž se byt nalézá, vyplynula výše dluhu žalovaných za sporné období. Za rok 2009 žalovaní žalobci dluží za služby, včetně poplatku za zpracování vyúčtování, celkem částku 10.456,60 Kč (podle vyúčtování vypracovaného společností ULIMEX spol. s r.o. činily náklady služeb bez elektřiny 19.019,60 Kč, od nichž je třeba odečíst zálohy zaplacené žalovanými v období leden – červen 2009, které žalobce nežádal zaplatit, neboť o nich bylo rozhodnuto v jiném soudním řízení a za červen byly uhrazeny v částečném v rozsahu, tedy odečíst 5 x 1.543 Kč /souhrn záloh na služby podle evidenčního listu z 1.9.2008, tedy 220 + 1.269 + 54/, 1 x 1.160 Kč /zaplacené žalovanými/, připočíst cenu za elektřinu ve výši 311 Kč). Za rok 2010 žalovaní žalobci dluží za služby, včetně poplatku za zpracování vyúčtování celkem částku 21.151 Kč (z toho činily náklady služeb bez elektřiny 20.832,80 Kč, jak vyplývá z vyúčtování vypracovaného společností ULIMEX spol. s r.o., a za elektřinu bylo požadováno 318 Kč). A dále žalovaní dluží žalobci za červen - prosinec 2009 a za celý rok 2010 příspěvek na fond oprav ve výši celkem 29.180 Kč (13 x 1.304 Kč, 6 x 2.038 Kč). Součet částek 10.456,60 Kč, 21.151 Kč a 29.180 Kč činí 60.787,60 Kč a tímto odpovídá jistině pohledávky uplatněné touto žalobou.

Soud zavázal žalované společně a nerozdílně zaplatit žalobci dlužné částky na příspěvku do fondu oprav a na úhradu za služby poskytované s užíváním bytu podle § 9, § 15 zákona o vlastnictví bytů, podle stanov SVJ – čl. I. bod 2., 4., 5. a v souladu s výše citovanými předpisy o dodávce, měření spotřeby a ceně za dodávku vody, tepla, elektřiny, kdy má za to, že rozúčtování nákladů dodávky předmětných komodit žalobcem pro byt žalovaných bylo provedeno správně a bez nedostatků z hlediska úpravy dané souvisejícími zvláštními předpisy uvedenými výše v odůvodnění tohoto rozhodnutí. Podle § 517 odst. 1, 2 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, § 1 nařízení vlády č. 142/1994 Sb., ve znění pozdějších předpisů, zavázal soud žalované k zaplacení úroku z prodlení z dlužných částek odvisle od doby prodlení s jejich zaplacením (pravidelné měsíční platby za služby byly splatné vždy do 15. dne v příslušném měsíci, žalovaní jsou v prodlení s jejich zaplacením již od 16. dne příslušného měsíce, doplatky z vyúčtování byly splatné do dne požadovaného žalobcem, když vyúčtování za kalendářní roky bylo učiněno v obou případech v dubnu a žalovaným doručeno v dubnu či květnu daného roku, jak plyne z jejich reklamací žalovaných, zmíněných výše v odůvodnění, žalovaní jsou s jejich zaplacením v prodlení jistě od 23.6.2011 dosud).

Podle § 142 odst. 1 o.s.ř., § 151 odst. 1, 2 o.s.ř., bylo žalovaným uloženo nahradit společně a nerozdílně žalobci, ve věci procesně úspěšnému, náklady řízení, a to ve výši

21.015,60 Kč sestávající z 2.430 Kč za soudní poplatek a 18.585,60 Kč nákladů právního zastoupení žalobce advokátkou (4 x 3.540 Kč odměna, 4 x 300 Kč paušální náhrada věcných výdajů advokátky, 3.225,60 Kč – 21% DPH z odměny a náhrad, přiznáno v souladu s vyhláškou č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, ve znění pozdějších předpisů - §§ 1, 2, 7, 11 odst. 1 písm. a), d), g), 13,14a). Žalobci nebyla přiznána náhrada nákladů zastoupení advokátkou za úkony (písemná podání ve věci po vrácení okresnímu soudu k dalšímu řízení) směřující k doplnění žaloby k výzvě soudu, k doplnění skutkových tvrzení bez výzvy soudu, příp. označující (další) důkazy ve věci, neboť tím žalobce plnil svou obecnou povinnost tvrzení a povinnost důkazní podle § 101 odst. 1 o.s.ř., které je jako účastník řízení povinen dostát i bez doplňujících výzev soudu (jednalo se o úkony k odstranění neurčitostí žaloby a označení důkazů k doplněné žalobě, nikoli o úkony provedené na základě poučení a výzev soudu činěných vůči němu podle § 118a odst. 2 o.s.ř. apod.)

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí je možné podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení prostřednictvím Okresního soudu v České Lípě ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci, písemně, dvojmo.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může se oprávněný domáhat soudního výkonu rozhodnutí nebo exekuce.

V České Lípě dne 7.4.2017

Mgr. Alena Turaiová v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Bc. Tereza Cingelová

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Ondřeje Plška a soudců Mgr. Romana Buchala a Mgr. Heleny Bláhové ve věci

žalobce: **Společenství vlastníků jednotek domu čp. 1829-1831, IČ: 25497430,**
sídlem Větrná 831, 470 01 Česká Lípa,
zastoupený advokátkou JUDr. Jarmilou Holovčákovou,
sídlem Arbesova 400, Česká Lípa,

proti

žalovaným:

o zaplacení 60.787 Kč s příslušenstvím, o odvolání žalovaných proti rozsudku Okresního soudu v České Lípě č.j. 39 C 279/2011-107 ze dne 7.4.2017,

takto:

- I. Rozsudek okresního soudu se potvrzuje v části výroku I., kterou byla žalovaným 1) a 2) uložena povinnost společně a nerozdílně zaplatit žalobci 50.331 Kč se zákonným úrokem z prodlení
- z částky 1.304 Kč za dobu od 16.7.2009 do zaplacení,
 - z částky 1.304 Kč za dobu od 16.8.2009 do zaplacení,
 - z částky 1.304 Kč za dobu od 16.9.2009 do zaplacení,
 - z částky 1.304 Kč za dobu od 16.10.2009 do zaplacení,
 - z částky 1.304 Kč za dobu od 16.11.2009 do zaplacení,
 - z částky 1.304 Kč za dobu od 16.12.2009 do zaplacení,
 - z částky 1.304Kč za dobu od 16.1.2010 do zaplacení,
 - z částky 1.304 Kč za dobu od 16.2.2010 do zaplacení,
 - z částky 1.304 Kč za dobu od 16.3.2010 do zaplacení,

Shodu s prvopisem potvrzuje Gabriela Vazačová.

z částky 1.304 Kč za dobu od 16.4.2010 do zaplacení,
 z částky 1.304 Kč za dobu od 16.5.2010 do zaplacení,
 z částky 1.304 Kč za dobu od 16.6.2010 do zaplacení,
 a to ve výši repo sazby stanovené ČNB v každém kalendářním pololetí a platné pro první den příslušného kalendářního pololetí, zvýšené o 7 procentních bodů ročně, vše do 3 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

II. Jinak se rozsudek okresního soudu ve výroku I. částečně mění tak, že žalovaní 1) a 2) jsou povinni společně a nerozdílně zaplatit žalobci úrok z prodlení ve výši 7,75 %

z částky 1.304 Kč za dobu od 16.7.2010 do zaplacení,
 z částky 2.038 Kč za dobu od 16.8.2010 do zaplacení,
 z částky 2.038 Kč za dobu od 16.9.2010 do zaplacení,
 z částky 2.038 Kč za dobu od 16.10.2010 do zaplacení,
 z částky 2.038 Kč za dobu od 16.11.2010 do zaplacení,
 z částky 2.038 Kč za dobu od 16.12.2010 do zaplacení,
 z částky 2.038 Kč za dobu od 16.1.2011 do zaplacení,
 z částky 21.151 Kč za dobu od 23.6.2011 do zaplacení,
 vše do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku,

a dále tak, že se zamítá žaloba ohledně částky 10.456 Kč se zákonným úrokem z prodlení

z částky 383 Kč za dobu od 16.7.2009 do zaplacení,
 z částky 1.543 Kč za dobu od 16.8.2009 do zaplacení,
 z částky 1.543 Kč za dobu od 16.9.2009 do zaplacení,
 z částky 1.543 Kč za dobu od 16.10.2009 do zaplacení,
 z částky 1.543 Kč za dobu od 16.11.2009 do zaplacení,
 z částky 1.543 Kč za dobu od 16.12.2009 do zaplacení,
 z částky 1.543 Kč za dobu od 16.1.2010 do zaplacení,
 z částky 815 Kč za dobu od 23.6.2011 do zaplacení.

III. Žalovaní 1) a 2) jsou povinni společně a nerozdílně zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení u okresního soudu ve výši 16.937 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám JUDr. Jarmily Holovčákové.

IV. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem okresní soud výrokiem I. uložil žalovaným 1) a 2) povinnost do 3 dnů od právní moci rozhodnutí zaplatit žalobci společně a nerozdílně částku 60.787 Kč se zákonným úrokem z prodlení z částek a za období v tomto výroku uvedená, a to ve výši repo sazby stanovené ČNB v každém kalendářním pololetí platné pro první den příslušného kalendářního pololetí zvýšené o 7 procentních bodů ročně. Vyšel ze zjištění, že žalobce je společenství vlastníků jednotek dle § 9 zákona č. 72/1994 Sb., o vlastnictví bytů, a žalovaní jsou v režimu společného jmění manželů vlastníky jednotky č. [redacted] v budově č.p. [redacted] a podílu o velikosti ideálních 815/18459 na společných částech domu, vše zapsáno na LV č. [redacted] pro katastrální území Česká Lípa. Proto jsou žalovaní povinni podle § 13 odst. 1, § 15 odst. 1, 2 zákona o vlastnictví bytů a podle čl. VII bod 2. písm. a), d), e), čl IX stanov povinni zaplatit žalobci příspěvky do fondu oprav ve výši stanovené v evidenčních listech ze dne 1.9.2008 a 1.7.2010, tedy za období červen 2009 až červen 2010 ve výši 1.304 Kč měsíčně a za období červenec 2010 až prosinec 2010 ve výši 2.038 Kč, tedy celkem 29.180 Kč. Dále vyšel ze zjištění, že žalobce zajistil žalovaným v roce 2009 a 2010 dodávku tepla, studené vody a elektřiny pro osvětlení společných prostor, fakturami doložil, jaké částky byl povinen dodavatelům těchto služeb zaplatit, na základě čehož provedl řádná vyúčtování, která

Shodu s prvopisem potvrzuje Gabriela Vazačová.

byla žalovaným doručena. Podle vyúčtování za rok 2009 činily náklady na služby pro byt žalovaných celkem 19.331 Kč, z toho na teplo 17.485 Kč, na vodné a stočné 1.215 Kč, na elektřinu společných prostor 311 Kč a na provedení vyúčtování 320 Kč. Od toho okresní soud odečetl částku 7.715 Kč (5 x 1.543 Kč) odpovídající součtu záloh podle evidenčního listu, kterou žalobce nežádal zaplatit, neboť o ní bylo rozhodnuto v jiném soudním řízení, dále odečetl zálohu 1.160 Kč zaplacenou žalovanými za červen 2009, a uzavřel, že za rok 2009 žalovaní dluží žalobci 10.456 Kč. Z vyúčtování za rok 2010 zjistil, že za tento rok žalovaní dluží žalobci za služby 21.151 Kč, a to za teplo 18.931 Kč, za vodné a stočné 1.582 Kč, za elektřinu na osvětlení společných prostor 318 Kč a za zpracování vyúčtování 320 Kč. Okresní soud proto uzavřel, že žalovaní jsou společně a nerozdílně povinni zaplatit žalobci celkem 60.787 Kč (tj. součet shora uvedených částek 29.180 Kč, 10.456 Kč, 21.151 Kč) a to s úrokem z prodlení dle § 517 odst. 1, 2 občanského zákoníku č. 40/1964 Sb., neboť pravidelné měsíční platby za služby byly splatné vždy do 15. dne v měsíci, a tedy jsou žalovaní s jejich zaplacením v prodlení vždy od 16. dne příslušného měsíce, se zaplacením nedoplateků z vyúčtování jsou v prodlení nejméně od 23.6.2011. Neúspěšným žalovaným výrokem II. uložil povinnost nahradit žalobci společně a nerozdílně náklady řízení ve výši 21.015,60 Kč do 3 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí k rukám zástupkyně žalobce JUDr. Jarmily Holovčákové (§ 142 odst. 1 o.s.ř.).

2. Proti tomuto rozsudku se odvolali oba žalovaní. Namítají, že lze vymáhat pouze vyúčtované a řádně doložené částky za služby a podíl na opravách, udržování a správě společných částí domu, neboť povinnost platit zálohy končí dnem povinnosti tyto zálohy vyúčtovat. Podíl nákladů na opravy, udržování a správu domu je nutné vyúčtovat již proto, že vše, co je v domě realizováno, nemůže být odvozováno od výměry bytu, a nemůže jim být vnučováno, na co si vezmou úvěr a co zaplatí v hotovosti. Nesouhlasí se závěrem okresního soudu, že nedoplatek služeb za rok 2009 činí 10.456 Kč, neboť z vyúčtování služeb za rok 2009 vyplývá nedoplatek 815 Kč. Požadují předložení řádného a doloženého vyúčtování služeb a podílu nákladů na společné části domu, jehož výsledkem bude požadovaná částka 60.787 Kč, která z dosud provedených vyúčtování nevyplyvá, nedluží ji na službách ani na podílu na nákladech na společné části domu.
3. Žalobce navrhl, aby byl rozsudek okresního soudu jako věcně správný potvrzen.
4. Krajský soud přezkoumal rozsudek okresního soudu včetně jemu předcházejícího řízení, opakoval důkaz vyúčtováním záloh a skutečných nákladů za užívání bytu za období od ledna 2009 do prosince 2009 a vyúčtováním služeb spojených s bydlením za období od 1.1.2009 do 31.12.2009 vypracovaným společností ULIMEX, s.r.o. dne 29.3.2010 a dospěl k závěru, že jsou dány důvody částečně pro potvrzení a částečně pro změnu rozsudku okresního soudu. Věc při odvolacím jednání dne 17.4.2018 projednal a rozhodl v nepřítomnosti účastníků řízení, neboť předvolání k tomuto jednání bylo všem účastníkům řádně doručeno, žalobce souhlasil s projednáním věci v jeho nepřítomnosti a žalovaní se k jednání nedostavili a nepožádali o jeho odročení (§ 101 odst. 3, § 211 o.s.ř.).
5. Okresní soud o věci již jednou rozhodl rozsudkem č.j. 39 C 279/2011-50 ze dne 5.6.2013, kterým žalovaným uložil povinnost zaplatit žalobci společně a nerozdílně částku 60.787 Kč se zákonným úrokem z prodlení v něm specifikovaným. K odvolání žalovaných krajský soud usnesením č.j. 35 Co 561/2013-68 ze dne 29.10.2014 tento prvý rozsudek okresního soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. To odůvodnil tím, že žaloba je pro nedostatečné vyličení rozhodujících skutečností neprojednatelná, když z ní jednoznačně vyplývá pouze to, že se žalobce domáhá zaplacení částky 206 Kč (správně 383 Kč) jako zálohy na teplo za červen 2009 a příspěvků do fondu oprav za červen 2009 ve výši 1.304 Kč, za období leden až červen 2010 ve výši 7.824 Kč a za období červenec 2010 až prosinec 2010 ve výši 12.228 Kč. Není však zřejmé, co z částky 17.082 Kč požaduje z titulu příspěvků do fondu oprav a co za jednotlivé konkrétní služby, a není zřejmé, z titulu jakých konkrétních služeb požaduje částku

815 Kč z vyúčtování za 2009 a částku 21.151 Kč z vyúčtování za 2010. S vyúčtováním je spojena řada plnění, za která je třeba platit úhradu, každé toto plnění je samostatným skutkem, nárok na úhradu za ně je samostatným právním nárokem vycházejícím z odlišných právních předpisů. Proto pokud nejsou tyto nároky již v žalobě odlišeny, musí být tato vada odstraněna okresním soudem postupem dle § 43 o.s.ř. I když ustanovení právních norem zakládají žalobci právo na poskytnutí záloh, je pojmově vyloučeno požadovat tyto zálohy v době, kdy již bylo provedeno řádné vyúčtování konkrétního nároku. Výsledkem vyúčtování je totiž rozdíl mezi tím, co povinný měl zaplatit, a co již zaplatil formou záloh. Žalobce proto nemůže požadovat u téže služby zaplacení záloh a současně nedoplatek z vyúčtování za roky 2009 a 2010.

6. V následujícím řízení žalobce k výzvě okresního soudu, učiněné v souladu s uvedeným právním názorem, upřesnil svá skutková tvrzení v žalobě, z nichž nyní po jejich doplnění vyplývá, že požaduje po žalovaných jednak zaplacení částky 29.180 Kč z titulu příspěvků do fondu oprav za měsíce červen 2009 až prosinec 2010. Dále požaduje zaplacení částky 10.456 Kč z titulu nedoplatku služeb za rok 2009. K tomu uvedl, že žalovaní od ledna do června 2009 platili zálohy 1.160 Kč měsíčně, z čehož započel 6 x 220 = 1.320 Kč na zálohu na vodu, 6 x 54 = 324 Kč na zálohu elektřinu společných prostor a 6 x 886 = 5.316 Kč na zálohu na teplo, od července do prosince 2009 na zálohy neplatili nic. Správce žalobce do kolonky záloh ve vyúčtování 2009 uvedl (místo záloh žalovanými skutečně zaplacených) součet záloh, které byly dle evidenčního listu předepsány. Dle vyúčtování za rok 2009 proto dluží za teplo 12.169 Kč, za vodu měli přeplatek 105 Kč, za elektřinu společných prostor měli přeplatek 13 Kč a za náklady spojené s vyúčtováním služeb dluží 320 Kč, takže dluží celkem 12.371 Kč za celý rok, o dluhu na zálohách za leden až květen 2009 však již bylo pravomocně rozhodnuto v řízení vedeném u okresního soudu pod sp.zn. 39 C 473/2009. Dále požaduje zaplacení částky 21.151 Kč z titulu nedoplatku služeb za rok 2010 s tím, že tato částka zahrnuje dluh za teplo 18.931 Kč, za elektřinu společných prostor 318 Kč a za vodu 1.582 Kč a náklady na vyhotovení vyúčtování 320 Kč. Po doplnění žalobních tvrzení je tedy již zřejmé, o čem a na jakém skutkovém základě má být jednáno. Okresní soud proto správně v řízení o těchto nárocích pokračoval.
7. Mezi účastníky jde o nároky vzniklé v roce 2009 a 2010, tedy před 1.1.2014, kdy nabyl účinnosti občanský zákoník č. 89/2012 Sb. Proto okresní soud správně vycházel z toho, že je třeba je posoudit podle dosavadních předpisů, tedy podle zákona č. 72/1994 Sb., o vlastnictví bytů (dále jen „ZVB“), a podle občanského zákoníku č. 40/1964 Sb. (dále jen „obč.zák.“), jak vyplývá z přechodných ustanovení v § 3028 odst. 3 občanského zákoníku č. 89/2012 Sb.
8. Podle § 15 odst. 1 ZVB vlastníci jednotek jsou povinni přispívat na náklady spojené se správou domu a pozemku. Pokud dohoda neurčuje jinak, nesou náklady poměrně podle velikosti spoluvlastnického podílu (§ 8 odst. 2). Podle § 15 odst. 2 ZVB k účelu uvedenému v odst. 1 skládají vlastníci jednotek předem určené finanční prostředky jako zálohu. Výši zálohy si určí vlastníci jednotek usnesením shromážděním dopředu tak, aby byly kryty předpokládané náklady, které bude nutné vynaložit v následujících měsících i dalších letech. Výše částky a den její splatnosti sděluje vlastníkům jednotek výbor nebo pověřený vlastník. Není-li výbor nebo pověřený vlastník zvolen, rozhoduje se o výši částek podle odst. 1 nadpoloviční většinou všech vlastníků jednotek v domě. Ustanovení § 11 odst. 6 platí obdobně.
9. Citované ustanovení upravuje úhradu nákladů spojených se správou domu a pozemku, což zahrnuje náklady na činnosti provozní a technické povahy (nap. na údržbu, opravy, technické prohlídky, rekonstrukce, modernizace), dále na pojištění, na zajišťování správy domu a pozemku a na fungování společenství vlastníků jednotek (např. na odměnu členům výboru apod.). K tomuto účelu skládají vlastníci jednotek předem určené finanční prostředky jako zálohu (označované též jako příspěvky do fondu oprav). O výši těchto záloh rozhoduje shromáždění vlastníků usnesením. Vlastníci jednotek jsou povinni tyto zálohy platit ve výši

tímto způsobem určené. Byť je vhodné provést po skončení příslušného období vyúčtování nákladů na správu (a v daném případě mají žalovaní podle čl. VII odst. 1. písm. e) stanov právo obdržet vyúčtování příspěvků na výdaje spojené se správou domu, přičemž dle čl. IX odst. 2. stanov o vyúčtování rozhoduje shromáždění jednou ročně), není splatnost těchto záloh podmíněna jejich vyúčtováním. To je dáno tím, že nevyčerpaný zůstatek na těchto zálohách se nevypřádává a převádí se do následujících let (jak je uvedeno ve stanovách žalobce v čl. IX. odst. 3.). Pro posouzení nároku žalobce na zaplacení příspěvků do fondu oprav je tedy rozhodující pouze to, zda výše těchto příspěvků byla v souladu s ust. § 15 odst. 2 ZVB a stanovami řádně stanovena (k tomu srovnej rozhodnutí Ústavního soudu sp.zn. I. ÚS 1464/08 ze dne 9.9.2008). Naopak není rozhodné, zda a kdy bylo žalovaným doručeno vyúčtování příspěvků do fondu oprav a nákladů z nich na opravy, udržování a správu domu vynaložených a zda toto vyúčtování bylo řádné, neboť na povinnost žalovaných platit tyto příspěvky a na jejich splatnost nemá toto vyúčtování vliv. Stejně tak na existenci tohoto nároku žalobce a jeho splatnost nemá vliv případný nesouhlas žalovaných s konkrétními opravami domu a způsobem jejich financování. Pokud žalovaní nesouhlasili s konkrétním usnesením o těchto otázkách shromážděním přijatým, mohli se příp. proti němu bránit postupem upraveným v § 11 odst. 3 věty třetí a čtvrté ZVB, dle něhož jde-li o důležitou záležitost, může přehlasovaný vlastník jednotky požádat soud, aby o ní rozhodl, přičemž toto právo je nutno uplatnit u soudu do 6 měsíců ode dne přijetí rozhodnutí, jinak právo zanikne. Pro rozhodnutí v této věci však toto tvrzení žalovaných významné není, a proto se jím okresní soud správně nezabýval.

10. Okresní soud z evidenčních listů ze dne 1.9.2008 a ze dne 1.7.2010 správně zjistil, že s účinností od 1.9.2008 byly příspěvky do fondu oprav pro byt žalovaných takto stanoveny ve výši 1.304 Kč měsíčně a s účinností od 1.7.2010 ve výši 2.038 Kč měsíčně se splatností do 15. dne v měsíci. Proto správně uzavřel, že žalovaní jsou povinni zaplatit žalobci příspěvky do fondu oprav za dobu od 1.6.2009 do 30.6.2010 ve výši 1.304 Kč měsíčně a za dobu od 1.7.2010 do 31.12.2010 ve výši 2.038 Kč, tedy celkem ve výši 29.180 Kč.
11. Jelikož žalovaní tyto příspěvky do fondu oprav v uvedené výši v den jejich splatnosti, tedy do 15. dne v měsíci, nezaplatili, jsou vždy od následujícího dne v prodlení. Proto okresní soud správně uzavřel, že žalobce má podle § 517 odst. 1 a 2 obč. zák. nárok na zaplacení zákonného úroku z prodlení za dobu od počátku prodlení do zaplacení. Jeho výše je však závislá na tom, kdy prodlení nastalo. Jelikož prodlení s příspěvků do fondu oprav ve výši 1.304 Kč za měsíce červen 2009 až květen 2010 nastalo v době do 30.6.2010, výše úroků z prodlení podle § 1 nařízení vlády č. 142/1994 Sb. ve změně novely č. 163/2005 Sb. odpovídá ročně výši repo sazby stanovené ČNB, zvýšené o 7 procentních bodů s tím, že v každém kalendářním pololetí, v němž trvá prodlení dlužníka, je výše úroků z prodlení závislá na výši repo sazby stanovené ČNB a platné pro první den příslušného kalendářního pololetí. Oproti tomu se zaplacením příspěvků do fondu oprav ve výši 1.304 Kč za červen 2010 a ve výši 2.038 Kč měsíčně za měsíce červenec 2010 až prosinec 2010 se žalovaní dostali do prodlení po 1.7.2010, kdy nabyla účinnosti novela uvedeného ustanovení provedená nařízením vlády č. 33/2010 Sb., a proto výše úroku z prodlení, kterou jsou žalovaní z nich povinni žalobci zasplatit, odpovídá ročně výši repo sazby stanovené ČNB pro poslední den kalendářního pololetí, které předchází kalendářnímu pololetí, v němž došlo k prodlení, zvýšené o sedm procentních bodů. Jelikož repo sazba platná k poslednímu dni prvního i druhého kalendářního pololetí 2010 činila 0,75%, činí v daném případě výše úroku z prodlení z uvedených částek 7,75%.
12. Krajský soud proto postupoval podle § 219, § 220 odst. 1 písm. b) o.s.ř. a rozsudek okresního soudu ve výroku I. potvrdil jako věcně správný v části, kterou byla žalovaným uložena povinnost společně a nerozdílně zaplatit žalobci částku 29.180 Kč se zákonným úrokem z prodlení z částky 1.304 Kč za dobu od 16.7.2009 do zaplacení, z částky 1.304 Kč za dobu od 16.8.2009 do zaplacení, z částky 1.304 Kč za dobu od 16.9.2009 do zaplacení, z částky 1.304 Kč za dobu od 16.10.2009 do zaplacení, z částky 1.304 Kč za dobu od 16.11.2009 do

zaplacení, z částky 1.304 Kč za dobu od 16.12.2009 do zaplacení, z částky 1.304 Kč za dobu od 16.1.2010 do zaplacení, z částky 1.304 Kč za dobu od 16.2.2010 do zaplacení, z částky 1.304 Kč za dobu od 16.3.2010 do zaplacení, z částky 1.304 Kč za dobu od 16.4.2010 do zaplacení, z částky 1.304 Kč za dobu od 16.5.2010 do zaplacení a z částky 1.304 Kč za dobu od 16.6.2010 do zaplacení, a to ve výši repo sazby stanovené ČNB v každém kalendářním pololetí a platné pro první den příslušného kalendářního pololetí, zvýšené o 7 procentních bodů ročně. Dále ho v tomto výroku částečně (pokud jde o výši úroků z prodlení) změnil tak, že žalovaným uložil povinnost společně a nerozdílně zaplatit žalobci úrok z prodlení ve výši 7,75 % z částky 1.304 Kč za dobu od 16.7.2010 do zaplacení, z částky 2.038 Kč za dobu od 16.8.2010 do zaplacení, z částky 2.038 Kč za dobu od 16.9.2010 do zaplacení, z částky 2.038 Kč za dobu od 16.10.2010 do zaplacení, z částky 2.038 Kč za dobu od 16.11.2010 do zaplacení, z částky 2.038 Kč za dobu od 16.12.2010 do zaplacení a z částky 2.038 Kč za dobu od 16.1.2011 do zaplacení.

13. Pokud jde o nedoplatky z vyúčtování služeb, soudní praxe se ustálila v názoru, že podmínkou splatnosti nedoplatky za služby je skutečnost, že vyúčtování bylo řádně, tj. v souladu s předpisy jej regulujícími, provedeno a nájemce byl s ním seznámen. Vyúčtování přitom může přivodit splatnost nedoplatky plynoucího z tohoto vyúčtování jen tehdy, obsahuje-li všechny předepsané náležitosti a je-li v něm uvedena cena provedené služby ve správné výši (viz např. usnesení Nejvyššího soudu sp.zn. 26 Cdo 476/2016 ze dne 14.2.2017, sp.zn. 26 Cdo 1742/2005 ze dne 9.3.2005). Pro posouzení této věci je proto rozhodující, zda žalobce služby poskytnuté žalovaným v roce 2009 a 2010 řádně vyúčtoval a zda a kdy byli žalovaní s vyúčtováním seznámeni. Jen tak mohla nastat splatnost nároků žalobce.
14. Okresní soud zjistil, že žalobce provedl vyúčtování služeb poskytnutých žalovaným za rok 2009 a 2010. Za každý z těchto roků bylo provedeno dvojí vyúčtování. Jednak jde o vyúčtování služeb spojených s bydlením ze dne 29.3.2010 pro období 1.1.2009 – 31.12.2009 a ze dne 9.3.2011 pro období 1.1.2010 - 31.12.2010 vypracovaná společností ULIMEX s.r.o. zahrnující rozúčtování nákladů na teplo a studenou vodu pro byt žalovaných, a jednak jde o na ně navazující vyúčtování záloh a skutečných nákladů za užívání bytu ze dne 7.4.2010 pro období leden až prosinec 2009 a ze dne 14.4.2011 pro období leden až prosinec 2010, zahrnující též rozúčtování nákladů na elektřinu společných prostor. Okresní soud přitom správně vychází z toho, že tato vyúčtování byla žalovaným doručena, neboť na vyúčtování za rok 2009 žalovaní reagovali dopisem ze dne 25.5.2010, a na vyúčtování za rok 2010 reagovali dopisem ze dne 27.4.2011, jak okresní soud zjistil, z těchto dopisů.
15. Krajský soud z vyúčtování záloh a skutečných nákladů za užívání bytu za období leden až prosinec 2009 zjistil, že vyúčtování vychází z toho, že na zálohách bylo zaplaceno celkem 18.516 Kč, z toho na teplo 15.228 Kč, na společnou elektřinu 648 Kč, na vodné a stočné 2.640 Kč, a že celkový náklad na služby pro byt žalovaných činil 19.331 Kč, což zahrnuje náklad na měřené teplo 17.485 Kč, na společnou elektřinu 311 Kč, na vodné a stočné 1.215 Kč a na náklady vyúčtování 320 Kč, takže podle tohoto vyúčtování činí nedoplatek za teplo 2.257 Kč, přeplatek za společnou elektřinu 337 Kč, přeplatek za vodné a stočné 1.425 Kč a nedoplatek na nákladech vyúčtování 320 Kč, tedy že nedoplatek celkem činí 815 Kč; dále je zde uveden konkrétní způsob rozúčtování společné elektřiny v domě pro byt žalovaných, způsob rozúčtování ostatních služeb je uveden ve vyúčtování služeb spojených s bydlením ze dne 29.3.2010 provedeném společností ULIMEX, s.r.o. V tomto vyúčtování záloh a skutečných nákladů za užívání bytu žalovaných však je ve sloupci „záloha“ uveden součet záloh ve výši odpovídající předepsaným zálohám dle evidenčního listu ze dne 1.9.2008. Není v něm uvedena výše a součet žalovanými skutečně zaplacených záloh na jednotlivé služby ani vyčíslení rozdílu mezi zaplacenými zálohami a náklady připadajícími na žalované, ačkoliv jde o podstatnou náležitost vyúčtování (§ 7 odst. 2 písm. h) vyhl.č. 372/2001 Sb., kterou se stanoví pravidla pro vyúčtování nákladů na tepelnou energii, vytápění a nákladů poskytování teplé užitkové vody konečnému spotřebiteli). Vyúčtování za rok 2009 tak neobsahuje všechny

Shodu s prvopisem potvrzuje Gabriela Vazačová.

předepsané náležitosti a nedoplatek jednotlivých služeb v něm není uveden ve správné výši. Proto toto vyúčtování nemůže přivodit splatnost nedoplatku služeb za rok 2009.

16. Krajský soud proto uzavřel, že žaloba byla ohledně nedoplatku služeb za rok 2009 podána předčasně. Proto postupoval podle § 220 odst. 1 písm. b) o.s.ř. a rozsudek okresního soudu ve výroku I. částečně změnil tak, že zamítl žalobu ohledně částky 10.456 Kč se zákonným úrokem z prodlení z částky 383 Kč za dobu od 16.7.2009 do zaplacení, z částky 1.543 Kč za dobu od 16.8.2009 do zaplacení, z částky 1.543 Kč za dobu od 16.9.2009 do zaplacení, z částky 1.543 Kč za dobu od 16.10.2009 do zaplacení, z částky 1.543 Kč za dobu od 16.11.2009 do zaplacení, z částky 1.543 Kč za dobu od 16.12.2009 do zaplacení, z částky 1.543 Kč za dobu od 16.1.2010 do zaplacení a z částky 815 Kč za dobu od 23.6.2011 do zaplacení.
17. Jinak je tomu, pokud jde o vyúčtování za rok 2010. To, jak z něj okresní soud správně zjistil, vychází z toho, že žalovaní na zálohách v tomto období žalobci nezaplatili nic (což žalovaní nepochybně), přičemž pro byt žalovaných byl vynaložen náklad na teplo 18.931 Kč, na společnou elektřinu 318 Kč, na vodné a stočné 1.582 Kč a na vyúčtování 320 Kč. Celkem tak činí nedoplatek na službách za rok 2010 podle tohoto vyúčtování 21.151 Kč.
18. Z tohoto vyúčtování dále vyplývá, že celkový náklad na elektřinu společných prostor v domě čp. 1831 činil 3.369 Kč, což odpovídá 1/3 z částky 10.984 Kč, kterou byl žalobce (po odečtení položky 1.059 Kč za tzv. EKOSTAR) za tuto službu do domu čp. 1829-1831 (tedy za celkem tři vchody) povinen zaplatit jejímu dodavateli ČEZ Prodej, s.r.o. dle faktury č. 1004131486 vystavené dne 7.2.2011, což okresní soud zjistil z této faktury. Částka 3.369 Kč byla rozúčtována podle počtu osob bydlících v domě čp. 1831 v jednotlivých měsících daného roku, tedy podle tzv. osoboměsíců. Jelikož v daném domě bylo v roce 2010 napočítáno celkem 254 osoboměsíců, z toho 24 v bytě žalovaných, činí náklad na tuto službu pro byt žalovaných 318 Kč ($3.369:254 \times 24 = 318$ Kč).
19. Způsob rozúčtování tepla vyplývá z vyúčtování ze dne 9.3.2011 provedeného společností ULIMEX, s.r.o. Okresní soud přitom z faktury č. 14114107 vystavené dne 12.1.2011 Českolipskou teplárenskou, a.s. zjistil, že za dodávku celkem 766 GJ tepla do celého domu uskutečněnou v roce 2010 žalobce zaplatil 424.923,18 Kč. Ve vyúčtování je proto správně uvedena celková spotřeba 766 GJ, cena za jednotku 554,7298 Kč a celkový náklad 424.923 Kč. V souladu s vyhláškou č. 372/2001 Sb. byly tyto náklady na dům rozděleny na základní složku 40 %, tedy 306,4 GJ s nákladem 169.969,20 Kč, a na spotřební složku 60 %, tedy 459,6 GJ s nákladem 254.953,80 Kč. Základní složka byla rozdělena mezi konečné spotřebitele podle poměru velikosti započitatelné plochy bytu k celkové započitatelné ploše bytů v zúčtovací jednotce, tzn. základní složka 169.969,20 Kč byla vydělena částkou 1845,9 m² odpovídající součtu všech podlahových ploch bytů v domě a vynásobena započitatelnou plochou bytu žalovaných 81,5 m², což činí 7.504,50 Kč. Spotřební složka 254.953,80 Kč byla vydělena celkovou naměřenou spotřebou v domě 941,36 př. dílků, a vynásobena spotřebou 42,19 př. dílků naměřenou v bytě žalovaných, takže pro byt žalovaných činí 11.426,60 Kč. Celkový náklad na teplo pro byt žalovaných se rovná součtu základní složky 7.504,50 Kč a spotřební složky 11.426,60 Kč, tedy celkem 18.931,10 Kč.
20. Dále okresní soud z tohoto vyúčtování zjistil, že celkový náklad na studenou vodu v domě (za vodné a stočné) činil 151.232 Kč, což žalobce doložil fakturou č. 2012210108 vystavenou společností Severočeské vodovody a kanalizace, a.s. dne 21.12.2010. Součet spotřeby vody ve všech bytech činil 2008 m³, spotřeba v bytě žalovaných byla naměřena 21 m³. Vydělením celkového nákladu 151.232 Kč celkovou naměřenou spotřebou 2008 m³ byla zjištěna cena vody 75,3147 Kč/m³, takže žalovaným byl při naměřené spotřebě 21 m³ správně vyúčtován náklad 1.582 Kč.
21. Okresní soud proto správně uzavřel, že vyúčtování služeb za rok 2010 pro byt žalovaných bylo provedeno řádně a v souladu s právními předpisy. Jelikož toto vyúčtování bylo

žalovaným doručeno nejpozději 27.4.2011, stal se nedoplatek v soulasu s č.l. IX odst. 4 stanov splatným do 30 dnů po vyúčtování záloh, a tedy nejpozději dne 27.5.2011, a od následujícího dne jsou žalovaní s jeho zaplacením v prodlení. Proto je požadavek žalobce na zaplacení zákonného úroku z prodlení z částky 21.151 Kč od 23.6.2011 do zaplacení důvodný (§ 517 odst. 2 obč.zák.). Okresní soud však nesprávně stanovil výši tohoto úroku. Jelikož prodlení nastalo po 1.7.2010, řídí se jeho výše ustanovením § 1 nařízení vlády č. 142/1994 Sb. ve znění nařízení vlády č. 33/2010 Sb., podle něhož výše úroku z prodlení odpovídá ročně výši repo sazby stanovené ČNB pro poslední den kalendářního pololetí, které předchází kalendářnímu pololetí, v němž došlo k prodlení, zvýšené o sedm procentních bodů. Jelikož repo sazba platná k poslednímu dni prvního kalendářního pololetí 2011 činila 0,75%, činí úrok z prodlení 7,75%.

22. Krajský soud proto jako věcně správný potvrdil rozsudek okresního soudu i v části výroku I., kterou byla žalovaným uložena povinnost společně a nerozdílně zaplatit žalobci 21.151 Kč, a částečně (pokud jde o výši úroku z prodlení) ho změnil tak, že žalovaným uložil povinnost společně a nerozdílně zaplatit žalobci úrok z prodlení ve výši 7,75 % z částky 21.151 Kč za dobu od 23.6.2011 do zaplacení (§ 219, § 220 odst. 1 písm. b) o.s.ř.).
23. Jelikož krajský soud rozsudek okresního soudu částečně změnil, rozhodl i o nákladech řízení u okresního soudu (§ 224 odst. 2 o.s.ř.). Žalobce měl v řízení úspěch ohledně částky 50.331 Kč, což představuje 83% předmětu řízení, a neúspěch ohledně zamítnutých 10.456 Kč, což je 17% předmětu řízení. Proto krajský soud postupoval podle § 142 odst. 2 o.s.ř. a žalovaným uložil povinnost společně a nerozdílně zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení v rozsahu 66% (83 % - 17 % = 66 %). Žalobce na náklady řízení u okresního soudu vynaložil celkem 25.662 Kč, což zahrnuje soudní poplatek 2.430 Kč, odměnu zástupkyně žalobce za 5 úkonů právní služby - za převzetí a přípravu zastoupení, za podání žaloby a za účast u jednání okresního soudu ve dnech 5.6.2013, 25.1.2017 a 7.4.2017 - po 3.540 Kč dle § 7 bod 5., § 11 odst. 1 písm. a), d), g) vyh.č. 177/1996 Sb., náhradu jejích hotových výdajů ve výši 5 x 300 Kč dle § 13 odst. 3 vyhl.č. 177/1996 Sb. a částku 4.032 Kč odpovídající 21% DPH z odměny a náhrad zástupkyně žalobce (z částky 19.200 Kč) dle § 137 odst. 3 o.s.ř. 66 % z částky 25.662 Kč činí 16.937 Kč. Proto krajský soud uložil oběma žalovaným povinnost do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku společně a nerozdílně zaplatit žalobci k rukám jeho zástupkyně JUDr. Jarmily Holovčákové náhradu nákladů odvolacího řízení ve výši 16.937 Kč.
24. Rovněž v odvolacím řízení by s ohledem na převažující úspěch žalobci příslušela náhrada nákladů řízení v rozsahu 66 %, žádné náklady mu však nevznikly. Proto krajský soud rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení (§ 224 odst. 1, § 142 odst. 2 o.s.ř.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku není odvolání přípustné.

Lze proti němu podat dovolání, do dvou měsíců od doručení, k Nejvyššímu soudu České republiky v Brně, u Okresního soudu v České Lípě, ale pouze tehdy, dospěje-li odvolací soud k závěru, že napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešená právní otázka posouzena jinak.

Liberec dne 17. dubna 2018

Mgr. Ondřej Plšek, v. r.
předseda senátu

Gabriela
Vazačová

Digitálně podepsal
Gabriela Vazačová
Datum: 2018.05.16
14:29:28 +02'00'

Shodu s prvopisem potvrzuje Gabriela Vazačová.